

Høgskolen i Lillehammer

Rapport

Ekstern evaluering av BA-studiet i kulturprosjektledelse (KPL) 2003-2007

Avlevert 30. oktober 2007

Til Høgskolen i Lillehammer
Avd. for TV og film

Lillehammer, 30. oktober 2007

EKSTERN EVALUERING AV BA-STUDIET I KULTURPROSJEKTLEDELSE (KPL) 2003-2007

Med henvisning til det mandat vi fikk ved oppnevningen 5. februar 2007, avleverer vi ved dette dokument vår evaluering av BA-studiet i KulturProsjektLedelse (KPL) ved Høgskolen i Lillehammer. Den endelige rapporten ble sluttbehandlet av utvalget 24. oktober 2007 og er enstemmig.

Vi takker for den tilliten vi fikk gjennom oppnevningen. Det har vært et interessant arbeid. Vi håper det vil bli like interessant for de studieansvarlige å lese og følge opp evalueringen.

Utvalget takker særlig for at vi fikk til vår disposisjon en så dyktig sekretær som Hallfrid Velure. Hun har gjort en stor innsats for at utvalget har kunnet arbeide effektivt, innhente informasjon, gjennomføre tre spørreundersøkelser og tre fokusgruppeintervjuer, bearbeide informasjon, og for at utvalget har kunnet avlevere sin rapport innenfor fristen.

Christel Siem

Dag Solhjell

Eivind Nåvik

INNHold

1 Utvalg og oppdrag

- 1.1 Bakgrunn for utvalgets opprettelse
- 1.2 Mandat og oppnevning
- 1.3 Utvalgets arbeid og møter

2 Sammendrag

- 2.1 Programkvalitet
- 2.2 Rammekvalitet
- 2.3 Inntakskvalitet
- 2.4 Undervisningskvalitet
- 2.5 Resultatkvalitet
- 2.6 Faglig relevans
- 2.7 Samfunnsrelevans
- 2.8 Kvalitetssikring

3 Studiet i kulturprosjektledelse

4 Kvalitetssikring – system og gjennomføring

- 4.1 Kvalitetssikring av KPL

5 Informasjonskilder og kvalitetsområder

- 5.1 Studieplaner
- 5.2 Studentevalueringer
- 5.3 Fokusgruppemøter
- 5.4 Fronter – HiL.no
- 5.5 Rapporter

6. Utvalgets vurdering

- 6.1 Programkvalitet
  - 6.1.1 Typiske trekk ved KPL-studiet
  - 6.1.2 Kunnskapsfag og ferdighetsfag, formell læring og tradisjonsoverføring, generell kompetanse og feltspesifikk kompetanse
  - 6.1.3 utfordringer og problemer ved den sammensatte fagfordelingen
  - 6.1.4 Studieplan og læringsmål
  - 6.1.5 Spesialiseringsåret
  - 6.1.6 Praksis
  - 6.1.7 Praksisveiledning – faste praksisplasser
  - 6.1.8 Begrunnelser for endringer i studieplanen høsten 2007

6.2 Rammekvalitet

- 6.2.1 Stillingsrammer
- 6.2.2 Driftsøkonomiske rammer
- 6.2.3 Kompetanse hos lærerne
- 6.2.4 Lokaler
- 6.2.5 Tekniske

6.3 Inntakskvalitet

- 6.3.1 Rekrutteringsevne
- 6.3.2 Opptaksprosedyre
- 6.3.3 Studiestart

6.4 Undervisningskvalitet

- 6.4.1 Teori og praksis
- 6.4.2 Læringsformer
- 6.4.3 Kommunikasjon
- 6.4.4 Spesialisering – 2. året
- 6.4.5 Ferdighetsfag – økonomistyring, markedsføring

6.5 Resultatkvalitet

- 6.5.1 Studentenes prestasjoner i studiet
- 6.5.2 Læringsutbytte
- 6.5.3 Studieprogresjon
- 6.5.4 Suksess i yrkeslivet

6.6 Faglig relevans

- 6.6.1 Lærekreftenes faglige relevans
- 6.6.2 Læremidlenes relevans
- 6.6.3 Praksisrelevans

6.7 Samfunnsrelevans

6.8 Kvalitetssikring

- 6.8.1 Kvalitetssikringssystemet
- 6.8.2 Emner som ikke kvalitetssikres av KPL-faget
- 6.8.3 Huller i evalueringen
- 6.8.4 Evalueringsskjemaer
- 6.8.5 Studentenes medvirkning

7 Vedlegg 1-10

Vedlegg 1 Spørsmål og resultater fra spørreundersøkelse til studenter

Vedlegg 2 Spørsmål og resultater fra spørreundersøkelse til praksissteder

Vedlegg 3 Spørsmål og resultater fra spørreundersøkelse til arbeidsgivere

Vedlegg 4 Utvalgets kommentarer til resultater fra spørreundersøkelse til studenter

Vedlegg 5 Kommentarer til resultater fra spørreundersøkelse til praksissteder

Vedlegg 6 Fokusgruppeintervjuer

6.1 Notat om fokusgruppeintervjuer

6.2 Referat fra fokusgruppeintervjuer

- Vedlegg 7 Notat om HiLs kvalitetssikringssystem
- Vedlegg 8 Notat om emnebeskrivelse og læringsmål
- Vedlegg 9 Oversikt over eksamensformer og arbeidskrav
- Vedlegg 10 Uttrykte vedlegg, referater fra evalueringsmøtene

1 Utvalg og oppdrag

1.1 Bakgrunn for utvalgets oppnevning

Høgskolestyret ved Høgskolen i Lillehammer vedtok i desember 2004 at alle studier skal eksternt evalueres hvert femte år. Dette ble gjort som en del av godkjenningen av Høgskolens kvalitetssystem. I løpet av mars 2006 ble Bachelor i kulturprosjektledelse, heretter KPL, ved avdeling for Tv og filmvitenskap, heretter TVF, forespurt om, og takket ja til, å bli evaluert i løpet av året 2006.

1.2 Mandat og budsjett

Den eksterne komiteen ble besluttet å skulle bestå av tre representanter, hvorav en tidligere student, en representant fra relevant arbeidsliv og en fagrepresentant med nasjonal spisskompetanse. TVF var selv ansvarlig for å utnevne utvalget. På grunn av utfordringer i å rekruttere kvalifiserte utvalgsmedlemmer, ble utvalget først nedsatt i februar 2007.

Med både en gammel og ny studieplan å forholde seg til, har utvalget valgt å evaluere KPL-studiet etter den gamle studieplanen, og på det grunnlag også å vurdere de endringer som er gjort fra høsten 2007. Det å måtte forholde seg til to studieplaner har gjort at utvalgets arbeid er blitt mer omfattende og mer komplisert enn det antok da det ble oppnevnt.

5. februar 2007 ble følgende komité godkjent av studieutvalget:

Dag Solhjell, førstemanuensis ved Høgskolen i Telemark.

Eivind Nåvik, rektor ved Lillehammer kulturskole.

Christel Siem, tidligere KPL student, nåværende kulturhusleder i Rauma kommune.

Avdelingen bistod selv med en sekretærressurs.

Hallfrid Velure, Høgskolelektor ved avdelingen, tilknyttet KPL, ble oppnevnt som utvalgets sekretær.

Studieutvalget ved HiL definerte mandatet for evalueringskomiteen på følgende måte:

”Mandat

Komiteen skal vurdere studieprogrammets kvalitet. Ramme-, inntaks-, program og resultat kvalitet og dets faglige og samfunnsmessige relevans ut fra

· Studieplan

- Studentevalueringer
  - Rapporter om søkning, gjennomstrømning og karakternivå/fordeling.
  - Sensorrapporter
  - Møter med studenter, lærere og administrasjon
- Komiteen skal så vidt mulig komme med forslag til bedring av utdanningens studiekvalitet og relevans.

Rapport

Rapporten skal inneholde

- Innledning om komiteen og hvordan de har arbeidet
- Oppsummering av funn
- Vurderinger
- Tilrådinger og forslag til forbedringer.

Rapportering til SU

Rapporten leveres til SU, som innhenter kommentarer fra avdelingen og vurderer tiltak. Rapporten med Studieutvalgets tiltak og tilrådinger oversendes høgskolens styre"

Utvalget har ikke, slik mandatet forutsatte, skilt ut sine forslag til bedringer av studiekvalitet og relevans. De er integrert i den samlede tekst, knyttet til de områder utvalget har vurdert.

Når utvalget vurderer, anbefaler, forslår, etc. er dette fremhevet med halvfet tekst.

I tillegg til de fire kvalitetsområder som er nevnt i mandatet (ramme-, inntaks-, program- og resultat-kvalitet), har utvalget også vurdert undervisningskvaliteten. Det har også foretatt en vurdering av arbeidet for kvalitetssikring ved KPL-studet, på bakgrunn av skolens system for kvalitetssikring og NOKUTs kriterier.

Mandatet påla utvalget å vurdere studieprogrammet blant annet ut fra sensorrapporter. Da slike ikke er blitt laget, har en slik kilde ikke kunnet anvendes. I tillegg til det vurderingsunderlag som er nevnt i mandatet, har utvalget også tatt for seg skolens Kvalitetshåndbok, og NOKUTs kriterier for godkjenning av lavere grads studier. Utvalget har dessuten latt gjennomføre tre separat spørreundersøkelser: blant tidligere og nåværende studenter, blant praksissteder og blant tidligere studenters arbeidsgivere.¹

Utvalgsarbeidet var berammet til kroner 100 000,-, og følgende fordeling ble lagt til grunn:

Leder	30.000,-
komitémedlemmer 2 á 15.000,-	30.000,-
sekretær	25.000,-
reiser, opphold og div.	15.000,-
<u>SUM</u>	<u>100.000,-</u>

---

¹ Jf. vedlegg 1-3

1.3 Utvalgets arbeid

Evalueringsutvalget har i perioden 27. mars - 24. oktober 2007 hatt seks møter, henholdsvis 27. mars, 04. mai, 10. august, 24. september, 10. oktober og 24. oktober.

Utvalgets leder og sekretær har i tillegg hatt forberedende møter i forkant av to av utvalgsmøtene.² Alle møter er holdt på Høgskolen i Lillehammer.

Utvalget definerte seg på første møte som et arbeidende forum og alle møter har hatt form som arbeidsmøter. Sekretæren har fortløpende hentet inn informasjon som er forelagt utvalget. Den innhentede informasjonen er diskutert i forhold til utvalgets mandat. Utvalget bestemte også på første møte å gjennomføre tre spørreundersøkelser. En rettet mot tidligere og nåværende studenter, en rettet mot praksissteder og en rettet mot arbeidsgivere til tidligere studenter. Spørsmålene ble utarbeidet av utvalget.³ Undersøkelsene ble gjennomført av utvalgets sekretær ved hjelp av QuestBack på Høgskolens lisens, i perioden 06.06.07 – 24.09.07. Svarprosenten var på henholdsvis 57,7 % for studentundersøkelsen, 50 % for undersøkelsen mot praksisplasser og 42,9 for undersøkelsen mot arbeidsgivere.⁴

I tillegg gjennomførte utvalget samtaler med sentrale personer tilknyttet KPL studiet.

- På sitt første møte 27. mars fikk utvalget en times presentasjon av studiet ved studieleder Roel Puijk.
- På møtet 4. mai fikk utvalget en orientering om kvalitetssikringsarbeidet ved HiL ved studiedirektør Iben Kardell og kvalitetsrådgiver Micheline Egge Grung. På samme møtet orienterte dekan Jens Uwe Korten for avdelingens arbeid med evalueringer og kvalitetssikring av KPL, og professor Lars Monsen delte noen erfaringer fra arbeid med eksterne evalueringer med utvalget.
- På møtet 10.august svarte Roel Puijk på utvalgte spørsmål knyttet til undervisningen på KPL.
- Møtet 24. september var i sin helhet viet 3 fokusgruppeintervjuer, ett med studenter, ett med fagansatte og ett med representanter for administrasjonen.⁵ På fokusgruppeintervjuet med studenter deltok Mette Winsnes, kull 2005/2008, Lena Lübeck, kull 2005/2008, Katerine Thompson, kull 2006/2009 og Anne Pettersen, kull

---

² 26.04 og 27.06

³ Se vedlegg 1-3, spørsmål og resultater.

⁴ Ibid

⁵ Se vedlegg 6.1, notat om fokusgruppeintervjuer

2006/2009. På fokusgruppeintervjuet av administrasjonen deltok tidligere studieleder Roel Puijk, kontorsjef på TVF, Morten Bakken og rådgiver i studieadministrasjonen Ingrid von Schantz Bakka.

På grunn av to forfall ble fokusgruppeintervjuet av fagansatte flyttet til 10. oktober. Da deltok Roel Puijk, Jens Uwe Korten, Anders Fristad Rudolph og Tone Kolaas.⁶

2 Sammendrag⁷

Utvalget roser skolen for initiativet til BA-studiet i Kulturprosjektledelse, og gir en god vurdering av dets samfunnsrelevans. Det anser studieplanens vektlegging av nærhet mellom teori og praksis som en særegen kvalitet ved studiet, som imidlertid stiller krav og forventninger som høyskolen har problemer med å innfri fullt ut når det gjelder rammer, læringsformer og veiledning. Det ser positivt på den nye studieplanen, som demonstrerer evne til omstilling og til å fange opp kritikk. Utvalget mener at studentene jevnt over har en svakere vurdering av studiet enn det utvalget mener er tilfredsstillende.

De forhold ved studiet som utvalget mener bør vies særlig oppmerksomhet, også etter studieomleggingen i 2007, ligger i hovedsak innenfor tre områder:

- 1) Praksis, og forholdet mellom teori og praksis
- 2) Spesialiseringsåret, studiets 2. år
- 3) Studentenes forståelse av studiets mål

2.1 Programkvalitet

I vurderingen av programkvalitet har utvalget utført en generell analyse av de særegenheter den type sammensatte profesjonsutdanninger har, som KPL-studiet også er. Denne type nye studier gir både muligheter og utfordringer. Utvalget mener at KPL-studiet er en god utnyttelse av kvalitetsreformens muligheter til å skreddersy nye akademiske utdanninger for bestemte yrkesroller, men at programmet også byr på problemer.

Utvalget mener at KPL-studiet balanserer mellom å være kunnskapsfag og ferdighetsfag, mellom formell læring og tradisjonsoverføring, mellom akademisk kompetanse og feltspesifikk kompetanse. Denne balansen skaper problemer for enhver utdanning av denne typen, ikke bare ved HIL. Den krever at teori og praksis må bindes sammen på måter som

---

⁶ Se vedlegg 6.2, referat fra fokusgruppeintervjuer

⁷ Sammendraget er ført i pennen av utvalgets leder etter fullmakt fra utvalget.

akademiske miljøer ikke har tradisjoner eller systemer for å organisere. Det gjør at studiets løsninger på forholdet mellom teori og praksis blir meget avgjørende for studiets programkvalitet. Det er utvalgets oppfatning at det på noen områder burde ha vært funnet bedre løsninger, og det finner tilslutning til det i studentenes evalueringer av studiet. Det er også utvalgets oppfatning at noen av de problemene som har vist seg, er blitt bedre løst i den nye studieplanen, men at noen gjenstår, og at andre ennå ikke har funnet sin beste løsning.

Spesialiseringsåret er eksempel på det siste. En viss forbedring er gjort ved den forflytning av emner fra tredje til første året, og andre endringer i førsteårets innhold, og ved opprettelsen av et eget BA-løp rettet mot TV. Men det er fortsatt en utfordring å få andreåret bedre integrert i et treårig studieforløp. De beste løsningene på disse problemene ligger utenfor det som KPL-miljøet kan klare alene. Utvalget anmoder skolen om å utvikle nye fagområder ved skolen, slik TV-faget er det, som kan danne miljøer i kontaktflaten mellom fag og kulturfelt. Dette krever et samarbeid med myndigheter i kommune, fylkeskommune og stat, og med lokale og regionale kultur- og undervisningsmiljøer.

Studentene ønsker seg sterkt mer og bedre veiledning i forbindelse med prosjekter og praksis, både slike som er organisert gjennom skolen, og slike som de deltar i gjennom andre. Utvalget mener at denne siden av studieprogrammet bør styrkes, og at det bør gjøres på måter som også styrker studentenes interesse for og innsikt for prosjektlederyrkets teoretiske grunnlag. Denne forståelsen synes for lav i dag, trolig mest fordi studentene opplever den praktisk rettede delen av studiet som mer relevant enn den teoretiske.

Et annet problem med yrkesrettede utdanninger sammensatt av mange fagkomponenter er hvordan studentene produserer en meningsfull sammenheng mellom dem, og med det en egen yrkesidentitet. Selv om en slik identitetskonstruksjon løper lettere ut over i studiet, er det utvalgets oppfatning at det må legges større vekt på å gi studentene støtte i dette konstruksjonsarbeidet, særlig det første året.

Med så mange aktører involvert i gjennomføringen av studieprogrammet stilles det ekstra store krav til kommunikasjon i mange retninger. Utvalget mener at lærerkollegium og studenter i fellesskap må finne frem til bedre rutiner for å sikre at informasjon flyter dit den skal når den skal.

Utvalget har ellers pekt på at studieplanens læringsmål er så generelt formet at de bør suppleres med langt mer detaljerte og presise utdypinger. Det mener at det bør gjøres forsøk med noen faste praksisplasser for studentene, som også har et veiledningsansvar.

2.2 Rammekvalitet

Utvalget mener at stillingsrammen for den faglige bemanningen med ansvar for utvikling, oppstart og drift av studiet har vært for liten. For mye ansvar har vært lagt på en person. Studiets faglig sammensatte karakter skulle tilsi et fagmiljø med en bredere kompetanse, både akademisk, kontakt med kulturfeltene, og erfaring fra praksis. Disse rammene er blitt noe større fra høsten 2007, og fagmiljøet er blitt bredere. Utvalget ser positivt på omfanget av gjestelærere.

Det akademiske nivået i den faste lærerstaben har vært høyt. I den nye personalsammensetningen er nivået redusert. Til gjengjeld representerer den en større faglig bredde. Utvalget mener det er viktig at både Roel Puijk og Tore Helseth har en avtalt faglig tilknytning til KPL-studiet.

Selv med en halv stilling som praksisveileder har studentene ønsket en større og bedre veiledningskompetanse og -kapasitet når det gjelder deres praksis. Utvalget mener det er et berettiget ønske. Bredden i denne kompetanse anses som utvidet fra høsten 2007, men utvalget ser det som problematisk at stillingen som praksisveileder er redusert fra 50 % til 20%.

Utvalget peker på at Kunnskapsdepartementets meget lave klassifisering av KPL-studenter sammenlignet med TV-studenter er urimelig i forhold til forskjellene i kostnadsnivå og ressurskrav, og ber skolen søke KPL-studiet oppgradert.

2.3 Inntakskvalitet

Utvalget gir en god vurdering av studiets rekrutteringsevne, opptaksprosedyre og studiestart. Det vil særlig fremheve opptaksprosedyren som vellykket.

2.4 Undervisningskvalitet

Utvalgets undersøkelse av studentenes evaluering av studiets kvalitet ga ikke helt tilfredsstillende resultater. På svært mange områder er studentene mindre fornøyd enn det utvalget anser som ønskelig.

- Studentene verdsetter den praktisk rettede delen av studiet høyere enn den teoretiske. Utvalget mener også at den teoretiske delen av studiet må gjennomgås med sikte på en bedre faglig og pedagogisk tilrettelegging.

- Studentene mener det er for dårlig forbindelse mellom de teoretiske fagene og praksis/prosjekter, både i det faglige innhold, i det pedagogiske opplegg, og i faglærernes kompetanse. Utvalget mener at det må legges større vekt på at studiets faglige innhold, læremidler og læringsformer som er relevante i forhold til studiets praktiske innretning, og de praksisområder som studiet er knyttet til. Det ser at den nye studieplanen legger bedre til rette for dette.
- Studentene ønsker bedre veiledning i praksis og prosjektarbeid, også i såkalt ”utenomfaglig” prosjekter. Utvalget mener at studentenes behov for veiledning bør imøtekommes i større grad enn hittil (sommeren 2007).
- Det er en tydelig preferanse av seminarer, workshop og prosjektdeltakelse fremfor forelesninger. Samtidig rapporteres det om at mange ikke deltar i seminarer og workshop, og det er åpenbart manglende innsikt i hva disse læringsformene betyr. Utvalget mener at seminarer og workshop bør få en større plass, at de bør være obligatoriske, og at de kan bidra til å se sammenheng mellom teori og praksis.
- Undersøkelsen viser en stor grad av usikkerhet om studiets læringsmål. Det er trolig en viktig årsak til at førsteårsstudentene er langt mer kritiske enn de to andre årskullene og de tidligere studentene. Utvalget mener at fagmiljøet bør legge større vekt på kommunikasjon med studentene, både skriftlig og muntlig, og kollektivt og individuelt. Særlig bør førsteårskullet følges tettere opp.
- Mange studenter ønsker bedre samarbeid om studiet, mellom studenter og skolen. Utvalget mener at studentene bør trekkes mer inn i utformingen av studieplaner, emneplaner, semesterplaner og læringsformer, og at dette bygges inn som et ledd i skolens system for kvalitetssikring.
- Undersøkelsen viser at det er misnøye med tilbudet om spesialiseringsår i 2. året, og ikke bare blant de som ikke velger TV/film. Utvalget mener at skolen bør gjøre tiltak overfor 2. året som gjør at det i større grad binder sammen første og tredje året, og skaper en bedre ”kullfølelse” blant studenter som har begynt sammen.

- Undersøkelsen viste misnøye med manglende relevans til studiet i undervisningen i de fag som ble levert inn av avdeling for reiseliv. Fra 2007 skal KPL-faget selv ivareta ansvaret for undervisningen i disse fagene, noe det skal hentes inn ekstern kompetanse for. Utvalget mener at studentenes ønske om sterkere faglig relevans for disse fagene må imøtekommes også ved denne løsningen.

2.5 Resultatkvalitet

Utvalget mener at når det gjelder studentenes prestasjoner i studiet, læringsutbytte, studieprogresjon, og suksess i yrkeslivet, er kvaliteten – så langt utvalget har hatt grunnlag for å vurdere den – tilfredsstillende.

2.6 Faglig relevans

Utvalget har ikke hatt et godt grunnlag for å vurdere faglig relevans. Det vil imidlertid mene at den faglige bredden i KPL-miljøet har vært for liten, men at den nå er bedre. Læremidlene anses som relevante, mens læringsformene – som påpekt flere steder i rapporten – ikke alltid har vært det. Praksis har hatt stor faglig relevans, mens koblingen til studiets teoretiske deler har vært for svak.

2.7 Samfunnsrelevans

Utvalget mener at KPL-studiet har høy samfunnsmessig relevans. Den er imidlertid størst for TV-feltet.

2.8 Kvalitetssikring

HIL har et godt utbygget system for kvalitetssikring. Det er utvalgets inntrykk at ikke alle elementer i det er like godt fulgt opp, og at det også gjelder KPL-studiet. Utvalget mener at studentenes involvering i arbeidet med sikring av kvalitet burde vært større. Det påpeker også at kvalitetssikringen av KPL-studiet har huller, fordi det mangler et perspektiv som dekker alle studiets elementer. Noe av den samme svakhet har forøvrig også dette utvalgets rapport.

3 Studiet i kulturprosjektledelse

Administrativt startet utviklingen av KPL med utgangspunkt i kvalitetsreformen som ble innført i norsk høyere utdanning fra høsten 2003. Reformen hadde blant annet som mål å

legge til rette for mer individuelt tilrettelagte studieløp, bedre utnytting av studieåret, mer studentaktive læringsformer, bedre oppfølging av studentene, samt nye evaluerings- og vurderingsformer.⁸ Lærestedene skulle legge til rette for at studentene i større grad skulle kunne ”shoppe” fag på tvers av tradisjonelle faggrensener og sette sammen individuelle, skreddersydde fagkombinasjoner. Planleggingen av KPL foregikk ut ifra signaler fra departementet som ble bygget inn i studieplanen, men som ikke ble muliggjort fra sentralt hold likevel. Eksempelvis gikk de første politiske signalene ut på at mappeevaluering og ”shopping” av emner skulle legges til rette for, men i praksis ble dette vanskeliggjort av endrede politiske føringer og et lovverk som kom for sent i forhold til de utarbeidede studieplanene. Utformingen av KPL ble derfor preget av et planleggingsarbeid som til en viss grad måtte reverseres i forhold til de premisser man trodde lå til grunn i utgangspunktet.

Faglig sett var fagets utgangspunkt den økte prosjektorganiseringen man så i kultursektoren, eksempelvis i fjernsyn, festivaler og i økende antall enkeltprosjekter. Muligheten til å knytte faget tett opp mot TV og filmmiljøet ved avdelingen var et godt utgangspunkt for å tilby spesialisering innen disse feltene som en del av bachelorgraden, og har vært et særtrekk ved studiet fra starten til i dag. Ved oppstarten av studiet hadde man et mål om at studentene gjennom studiets første år skulle få generell god oversikt over de ulike områdene innefor kultursektoren og mekanismene her. Dessuten skulle de få en innføring i generell kulturteori samt i økonomi, ledelse og administrasjon av kulturprosjekter. Andre året skulle gi en spesialisering innenfor ett område for å øke kunnskapen om terminologi, trender, normer og utvikling på dette området. Tredje året skulle studentene spesialisere seg i praksis.

Planleggingen av studiet ble ledet av professor ved TVF, Roel Puijk. Puijk var også studieleder på KPL fra oppstarten høsten 2003 og frem til høsten 2007. Puijk var tilknyttet studiet i 100% stilling. I tillegg hadde førsteamanuensis ved avdelingen, Tore Helseth, et ansvarsområde knyttet til KPL tilsvarende 50% stilling, og fra høsten 2005 hadde Anders Fristad Rudolph en 50% prosjektlederstilling knyttet til studiet i kombinasjon med Amandusfestivalen. Fra våren 2007 var Hallfrid Velure engasjert i en høgskolelektorstilling knyttet til studiet. Inntil høsten 2007 har deler av fagtilbudet på KPL vært levert av reiselivsstudiet ved avdeling for samfunnsvitenskap (ASV) ved HiL, og deres fagansatte har stått for undervisningen og vært ansvarlige for det faglige innholdet. I hele perioden har man hatt omfattende bruk av gjestelærere, særlig fra praksisfeltet.

---

⁸ Jf. <http://www.regjeringen.no/nb/dep/kd/tema/andre/Kvalitetsreformen.html?id=1416> (21.10.07)

Fra høsten 2007 har man 2 nyansatte i 100% stillinger, førstelektor Jorid Vaagland, som også er ny studieleder og høgskolelektor Johan Fredrik Urnes. Anders Fristad Rudolph vil fra samme tidspunkt ha 20% stilling tilknyttet KPL. Roel Puijk og Tore Helseth ansvarsområde i forhold til KPL er fra avdelingens side pr 29.10.07 uavklart.

Opptakstallene til KPL har vært som følger:

Høsten 2003: 18 studenter

Høsten 2004: 27 studenter

Høsten 2005: 26 studenter

Høsten 2006: 29 studenter

Høsten 2007: 41 studenter⁹

Så langt er det tatt opp fem kull til KPL studiet. De første fire kullene var alle tatt opp til bachelorgrad. Fra høsten 2007 er det foretatt omfattende endringer i studieplanen og det tas også opp studenter til KPL årsstudium. Inntil høsten 2007 var studieplanen for KPL sammensatt av emner levert av både KPL på TVF og Reiseliv på avdeling for samfunnsvitenskap (ASV). Fagmiljøet ved reiseliv stod for undervisning og faglig opplegg for fagene Innføring i bedriftsøkonomi, Innføring i organisasjon og markedsføring. På disse kursene gikk KPL studentene sammen med studenter på reiseliv. For å sikre at denne undervisningen er relevant for arbeid i kulturprosjekter overtok KPL, fra høsten 2007, selv ansvar for disse fagene ved hjelp av innleide gjestelærere. Frem til høsten 2007 har ex.phil ligget som et obligatorisk 10 studiepoengskurs i første semester. Fra høsten 2007 gikk ex.phil ut som obligatorisk emne og kan nå tas valgfritt i bachelorløpets tredje år. Emnet Prosjektledelse har fram til høsten 2007 ligget i ba-løpets siste år, men blir fra høsten 2007 flyttet til studiets første år. Fra høsten 2007 vil det første året i KPL bestå av to 30 studiepoengs emner. Emnenavnene "Kultur og Organisering" (første semester) og "Kultur og prosjektledelse" (andre semester) dekker nå det som tidligere ble dekket av fagene "Kulturproduksjon – og analyse", "Kulturpolitikk", "Innføring i organisasjon, marked og bed. Øk." og "Prosjektledelse". Fagene som tidligere ble levert av reiseliv er søkt gjort mer spesifikt rettet mot kulturområdet.

Når det gjelder praksisdeltagelse lå det frem til høsten 2007 obligatorisk praksis i studieløpets andre år, samt obligatorisk bachelorprosjekt i tredje året. Fra og med høsten 2007

---

⁹ For søkertall, se pkt 6.3.1

er andreårspraksisen erstattet med obligatorisk praksis første året. Denne praksisen er standardisert gjennom fire faste prosjekter som studentene deltar i gjennom året. I høstsemesteret har studentene praksis i Jazzinkubator under Dølajazz og Kulturnatt på Lillehammer. I vårsemesteret har de praksis i Amandusfestivalen og Norsk litteraturfestival, Sigrid Undset dagene. Studentene har ett primær- og ett sekundærprosjekt hvert semester. Den obligatoriske bachelorpraksisen er uendret.

4 Kvalitetssikring – system og gjennomføring

Utvalget vedtok på sitt første møte å trekke inn systemet for kvalitetssikring som noe det ville vurdere. Det er gjort på to måter:

- Det har brukt NOKUTs kriterier for godkjenning av lavere grads studier som utgangspunkt for noen av sine egne vurderinger, særlig i forbindelse med spørreskjemaet til tidligere og nåværende studenter.
- Det har foretatt en vurdering av om kvalitetssikringen av KPL-studiet har fulgt systemet for fulgt systemet for kvalitetssikring ved HIL.¹⁰

4.1 Kvalitetssikring av KPL

En beskrivelse av interne evalueringsprosedyrer ved TVF er laget av dekan Jens Uwe Korten for studiedirektør Iben Kardell, datert 10.4.2007. For KPL er følgende rutiner beskrevet:

- det holdes et studieutvalgsmøte en eller to ganger pr. semester, der en eller to lærere møter to studentrepresentanter for hvert kull. Referat fra møtene legges ut på Fronter i mappen ”Studentenes stemme”.
- det enkelte emne avsluttes med en skriftlig evaluering, gjennom et spørreskjema til studentene. Resultatene av den kvantitative delen blir sammenfattet og lagt ut til studentene på Fronter, samme sted som referatet fra studieutvalgsmøtene. Lærerne går gjennom de kvalitative svarene og drøfter eventuell oppfølging

For noen få pilotemner med få studenter er skriftlig evaluering erstattet av oppsummering og evalueringssamtale i siste time for emnet.

---

¹⁰ Jf. vedlegg 7

Studielederen for KPL tar ikke ansvar for evaluering av emner som gis av andre avdelinger. Dette tas opp i samtaler mellom studielederne for de respektive avdelinger.

Det er foretatt jevnlig evalueringer i alle fag som foreleses i. Veiledning av Bacheloroppgaver og veiledning i forbindelse med 2. års praksis og bachelorprosjektet er ikke evaluert i form av spørreskjema, men har vært tema på flere studieutvalgsmøter.

5 Informasjonskilder og kvalitetsområder

5.1 Studieplaner

Utvalget har forholdt seg til studieplanene for alle kull som er tatt opp på KPL studiet.

5.2 Studentevalueringer.

Følgende evalueringer foreligger for KPL fag i tidsrommer høsten 2003-våren 2007:

Emneevalueringer:

Kulturpolitikk: Foreligger vår 2006. Foretatt etter hver gjennomføring, brukt til egenevaluering, resultatene kastet.

Kulturproduksjon og analyse: Foreligger oppsummert for høst 2006, høst 2005 og høst 2004.

Innføring i bedriftsøkonomi: Skriftlig sluttevaluering vår 2006, foreligger oppsummert og skiller ut studentene på KPL. Muntlig evaluering med tillitsvalgte, 2004, 2005 og 2007.

Prosjektledelse: Skriftlig sluttevaluering høsten 2005. Muntlig evaluert med tillitsvalgte høsten 2006.

Innføring i organisasjon og marked: Evaluert i samtaler med tillitsvalgte 2005 og 2006.

Skriftlig sluttevaluert 2007. Skiller ikke mellom hvilke studieretninger de forskjellige går på.

Introduksjonsseminar: Foreligger evaluering av hytteseminar, Nordseter, august 2006, oppsummert.

Midtevalueringer, sluttevalueringer og årsevalueringer:

KPL: Foreligger studentevaluering av første året 2003/2004. Ikke oppsummert.

KPL: Foreligger referat fra midtveisevalueringssmøte, høsten 2005.

Innføring i bedriftsøkonomi: Midtevalueringen vår 2006 foretatt som "minute papers" på femte forelesning V-06.

Første semester KPL:

Foreligger referat fra møte der 1. semester KPL ble evaluert høsten 2006

I tillegg har utvalget sett resultatene av de årlige studiekvalitetsundersøkelsene som utføres ved HiL.

Utvalget har, som tidligere nevnt på eget initiativ utført tre spørreundersøkelser.¹¹

All informasjon om evalueringer er innhentet av utvalgets sekretær, delvis via Fronter, delvis ved kontakt med de enkelte emneansvarlige.

5.3 Fokusgruppemøter.

Utvalget har gjennomført 3 fokusgruppeintervjuer i løpet av arbeidet med evalueringsrapporten.¹²

5.4 HiL.no - Fronter

Utvalget har gjennom hele arbeidet benyttet seg av HiLs hjemmeside og de ulike dokumentene som ligger elektronisk tilgjengelig der.

Via Fronter har utvalget hatt tilgang til referater fra studieutvalgsmøter og andre møter mellom ansatte og studenter. Studentene blir ved opptak informert om at de er forpliktet til å bruke sin studentmailadresse og holde seg oppdatert på informasjon som legges ut på Fronter. Utvalget ser i ettertid at de i sin studentundersøkelse burde ha spurt studentene nærmere om hvor fornøyd de er med Fronter som informasjons- og kommunikasjonskanal. Og ser at det ikke har grunnlag for å uttale seg om dette.

5.5 Rapporter

Utvalget har via Hil.no hatt tilgang til styrets årsrapport for kvalitetsarbeid 2006- 2007.¹³

Utvalget har fortløpende innhentet karakterstatistikk, gjennomstrømningsstatistikk og statistikk for søkning og opptak fra NSD.¹⁴

---

¹¹ Jf. pkt 1.3, se også vedlegg 1-3

¹² Se vedlegg 6

¹³ www.hil.no/khb/kvalitetshaandbok/dokumenter/aarsrapporter_om_kvalitetsarbeidet_ved_hil (26.10.07)

¹⁴ Se eksempelvis pkt. 6.5.1

6 Utvalgets vurderinger

Utvalgets vurderinger er redigert etter høgskolens eget system for kvalitetssikring, og dets kvalitetsaspekter. Det er ikke alltid en klar sammenheng mellom hvordan utvalgets grunnlagsmateriale er innhentet, og inndelingen av kvalitetsaspektene. Det kan ha ført til en viss overlapping.

Utvalget mener at evalueringen av KPL-studiet burde ha funnet sted før den nye studieplanen fra høsten 2007 ble vedtatt, som det opprinnelig var tenkt. Når utvalget ble oppnevnt for sent til det, mener det – på grunnlag av vurderingene i denne rapporten – at det var riktig å gjennomføre en ny studieplan uten å vente på en evaluering.

6.1 Programkvalitet

Programkvalitet forstås som kvalitet i studietilbudet gjennom studieplaner og gjennomføring av disse. De skal gjengi mål for og innhold i studiet, beskrive hvordan læringsarbeidet er organisert og vurderingsordningene.¹⁵

Utvalget har drøftet en del prinsipielle sider ved studietilbudet i kulturprosjektledelse. Det velger å ta inn disse vurderingene under dette punktet, selv om de også berører andre kvalitetsområder.

6.1.1 Typiske trekk ved KPL-studiet

BA-studiet i KPL har flere trekk som er typiske resultater av de muligheter ”kvalitetsreformen” i høyere undervisning har gitt universiteter og høyskoler for å konstruere nye studier rettet mot spesifikke og gjerne nye oppgaver i samfunnet:

- det fører ikke frem til en etablert profesjon, men til en funksjon med et smalt anvendelsesområde (prosjektledelse) innenfor et bredt og voksende samfunnsfelt (kultur og medier) der endringstakten i organisasjonsformer er høy, og der kunstneriske, kulturelle, kommersielle og til dels også politiske verdier skal balanseres mot hverandre.
- etableringen av studiet krever ingen akademisk kjerne forankret i studiestedet som institusjon (som kunsthistorie gjør for utdanning for en del arbeid i kunstfeltet, ledelse

---

¹⁵ www.hil.no/khb/kvalitetshaandbok/kvalitetsomrader/programkvalitet (26.10.07)

og økonomi for arbeid i bedriftsfeltet, sosialantropologi og andre akademiske fag i museumsfeltet etc).

- det er delvis sammensatt av obligatoriske elementer der flere ikke hører faglig sammen (som for eksempel kulturpolitikk, ledelse, prosjekt, økonomi, kulturteori), men som bygger opp under en faglig sett sammensatt og yrkesmessig skreddersydd kompetanse, der praksis er den koordinerende faktor.
- mange faglige emner leveres inn fra ulike faglige miljøer til et studiefaglig koordinerende miljø som selv leverer en begrenset del av studiets samlede fagspekter (kulturteori, kulturpolitikk, prosjektorganisering) og det er en høy bruk av gjestelærere, særlig fra praksisfeltet.
- ved å gå sammen med andre BA-løp om visse fagemner (som prosjektledelse, økonomi, markedsføring, kunsthistorie, kulturpolitikk) kan studiestedet oppnå bedre utnyttelse av faglige og økonomiske ressurser, og studier med lave studenttall (som KPL-studiet) kan få fagtilbud de selv ikke har økonomi til å bære.
- en del av studiet består av emner som kan betraktes som redskaper i forhold til den yrkesutøvelse det utdannes til (som for eksempel økonomi, prosjektstyring, ex.fac 2, markedsføring, organisering), og der praktiske ferdigheter i metodeanvendelse er viktigere enn analytiske evner og kritisk forståelse.
- en annen stor del av studiet består av et spesialområde (2. året) som studentene kan sette inn i BA-studiet helt uavhengig av noen tilknytning i tid eller sted til studiestedet (fag som kan være tatt ved andre læresteder og/eller til andre tider).
- praksis inngår som viktige elementer i studiet ved siden av de teoretiske (praksisplass, prosjektoppgave, deltakelse i lokale kulturprosjekter), og studentene har under studiet en nær kontaktflate til det praksisfelt de kvalifiserer seg for å arbeide i, dels i regi av studiet, dels utenomfaglig.

- studiet leder ikke naturlig mot en bestemt MA-utdanning, og innslaget av vitenskapelig metode og teori i studiet gir svakt akademisk grunnlag for å gå videre med en MA-utdanning på andre områder.
- det gir på den annen side et tilbud om en kompetanse i anvendelse av kunnskaper som er ervervet på MA-nivå, som kan gjøre deler av studiet attraktivt for kandidater med slik bakgrunn, som en tilleggsutdanning (denne muligheten har vært dårlig utnyttet hittil, men kan åpne seg med det nye førsteåret).
- studiet gjør bruk av et mangfold av læringssituasjoner med mange ansvarlige (forelesninger – mange med gjesteforelesere, seminarer med studentbidrag, gjesteforelesere med teoribidrag og/eller case-presentasjoner, workshop med lengre konsentrasjon om bestemte problemstillinger og/eller oppgaver, praksisdeltakelse med større eller mindre grad av veiledning, ekskursjoner, og andre).
- studiet gjør bruk av ulike evalueringsformer (bl.a. skriftlig skoleeksamen, hjemmeeksamen individuelt eller gruppe, obligatoriske oppgaver, seminarinnlegg, praksis og praksisrapporter).
- det som skal binde studiets mange og forskjelligartede deler sammen, er deres anvendelse i praksisfeltet etter endt utdanning, en anvendelse som bare i begrenset grad kan prøves ut i praksis under studiet. Denne sammenheng kan studiestedet bare i begrenset grad skape for studentene, som selv må bidra til å konstruere den, noe mange først vil klare når de er kommet i jobb etter studiet. Men studiet kan legge opp til besøk på tidligere studenters arbeidsplasser. Her finnes det nå ferdig utdannede kulturprosjektledere som har erfaringer både fra KPL-studiet og bruken/nyttene av dette i arbeidslivet.
- en utfordring er å skape legitimitet for en yrkesutdanning uten et akademisk tyngdepunkt, i kulturelle felt hvis verdier gjerne er dominert av en (mer eller mindre) akademisk profesjonsutdanning (litteratur, musikk, kunst, film, teater etc.). Dette gjelder trolig TV og filmfeltet i mindre grad enn andre.

Utvalget mener at KPL-studiet er en god utnyttelse av kvalitetsreformens muligheter til å skreddersy nye akademiske utdanninger for bestemte yrkesroller i samfunnslivet – i dette tilfelle på kultur- og mediesektoren. Skreddersøm byr imidlertid også på utfordringer, både for skredderen og de som skal bære klærne på seg.

6.1.2 Kunnskapsfag og ferdighetsfag, formell læring og tradisjonsoverføring, generell kompetanse og feltspesifikk kompetanse.

Sentrale deler av studiet er rettet mot praktisk utøvelse av ferdigheter og kunnskaper i planlegging, gjennomføring og oppfølging av prosjekter på kultur- og mediefeltet. Dette er en kompetanse som tradisjonelt, og særlig på kulturfeltet, har vært oppnådd uformelt, ved *tradisjonsoverføring*, ved at man deltar som medarbeider i prosjekter sammen med andre som har gjort det før, og lærer av dem, inntil man har lært nok til selv å ta ansvar for deler av eller hele prosjektet, som prosjektleder. Ulike assistent-, lærling- eller praktikantordninger innenfor systemer med intern opplæring er mer eller mindre formaliserte opplegg for det samme. En annen variant er *prøve- og feilemetoden* – man går i gang, og lærer av de feilene man gjør. Ingen av disse metodene er tilfredsstillende i dag – og prøve- og feilemetoden har aldri vært det. Den tradisjonsformidlende læringsform har den fordel at den gir en feltspesifikk prosjektkompetanse, men har den svakhet at den har lavere generell gyldighet utenfor feltet, og den gir vanligvis ikke studiekompetanse.

KPL-studiet er et tiltak for å forbedre den generelle kompetansen i prosjektarbeid for kultur- og TV/film-området vedkommende. Det er fortjenstfullt, og et godt og kulturpolitisk relevant og fremtidsrettet tiltak. Det anses også som riktig at studiet søker å bevare deler av den tradisjonsoverførende læringen, gjennom store innslag av praksis og prosjektdeltakelse i studiet.

Deler av prosjektarbeidets krav til kunnskaper og ferdigheter har vært tilbudt i enkelte studier med stor utbredelse, særlig på det økonomisk-administrative område, der fagemner som økonomi, organisering, markedsføring, planlegging (taktisk og strategisk), ledelse, og enkle samfunnsvitenskapelige kvantitative og kvalitative metoder er blant fagemnene. Alle disse fagene inngår mer eller mindre direkte også i KPL-studiet. De har det til felles at de er til liten nytte i arbeidslivet dersom man ikke behersker dem i praksis – for eksempel ikke kan lage et budsjett, sette opp et regnskap, styre et prosjekt fra ide til kontroll av resultat, gjennomføre en markedsundersøkelse etc. Slike ferdighetspregede fagemner er generelle – har man kompetanse i dem, kan den anvendes på alle kultur- og mediefelt, og også på andre samfunnsområder. De kan betraktes som *ferdighetsfag*, som *verktøy* som studentene skal

kunne beherske når de går ut i arbeidslivet. Det er blant annet dette som skiller en formell *høyskoleutdannelse* – som skal gi en mer generelt anvendelig kompetanse, fra *tradisjonsoverført kompetanse* – som har mer begrenset anvendelse utenfor det felt den er oppnådd på.

Disse redskapsfagene må derfor beskyttes mot den forståelige interesse det er blant studenter for å gjøre dem mer feltspesifikke for kultur- og mediaområdet. De må både i dybde og bredde undervises og evalueres på et nivå som gir en generalisert kompetanse. Det tilsier at de bør undervises i av lærere med både faglig og pedagogisk kompetanse på disse områdene. Spørsmål: Er det tilfelle ved KPL, og vil det bli det fremover? En annen side av saken er at de eksempler disse redskapsfagene viser til i undervisningen bør hentes fra kultur- og mediefeltene – ikke bare for å virke mer ansporende på studentenes interesse for fagene, men for å bygge opp under den feltspesifikke innsikt som er en viktig del av den kompetanse dette studiet skal gi (til forskjell fra vanlige øk/ad utdanninger). Spørsmål: Har det vært tilfelle ved KPL, og vil det bli det i fremtiden?

De feltspesifikke faginnslagene er rettet mot innsikt i kulturfeltene og mediefeltene. De synes å ha to siktemål: For det første å gi innsikt i det enkelte felts struktur, aktører og virkemåter, og ikke minst i de deler av feltene som typisk er prosjektorganisert kulturvirksomhet (produksjon på TV-området, produksjon og formidling på filmområdet, og festivaler, forestillinger, utstillinger, arrangementer på kulturområdene – med festivaler og kulturhus som arenaer som ofte forener innslag både fra kultur- og medieområdet). På TV- og filmområdet betegnes det gjerne som bransjekunnskap. For det andre å gi mer generell kultur- og medieteoretisk innsikt, som underlag for kritisk analyse, kulturpolitisk strategi, forståelse av historiske forutsetninger for dagens situasjon osv. Selv om studentene mener at de har et teoripensum som er passe stort og vanskelig, kan det tenkes at det er rom for å la studentene bli utfordret av et mer krevende pensum.

Disse to siktemålene er begge viktige, men de har en tendens til å trekke i hver sin retning – mot bredde i den forstand at studentene skal ha innsikt i mange aktuelle felt, mot dybde i den forstand at studentene skal ha mer inngående innsikt i noen få eller endog bare ett felt. Spesialiseringsåret er vel ment å skulle oppfylle dybdekravet, men det er den delen av studiet som fagmiljøet bak KPL har minst faglig styring over. Med de begrensede personalressurser fagmiljøet har hatt, har studiet i stor grad vært avhengig av gjesteforelesere for å ivareta breddekravet. Studiet har hatt ganske store ressurser for å ivareta det behovet. Med den personalsammensetning som studiet har fått fra høsten 2007 vil breddebehovet i større grad kunne ivaretas av eget fagmiljø, forutsatt at Roel Puijk og Tore Helseth fortsatt

blir knyttet til fagmiljøet rundt KPL på en forpliktende måte. **Utvalget anser** dette som positivt, og som en utbedring av en av studiets svakheter.

6.1.3 utfordringer og problemer ved den sammensatte fagfordeling

Studiets faglige sammensatte karakter skaper utfordringer, blant annet

- å sette sammen studiets ulike elementer i et tidsforløp som skaper en læringsmessig og faglig progresjon og modning for studentene

Det synes å ha vært to store utfordringer her: Spesialiseringsåret, inklusive praksis, og prosjektledelse i høstsemesteret det tredje året.

Spesialiseringsåret synes ikke å inngå i det treårige løpet på en naturlig måte. Det kan gjennomføres uten tilknytning til KPL-studiets fagmiljø, endog før påbegynt studium. Dets innhold kan variere mye – fra et rent teorifag til et mer praktisk fag med relevans for KPL-studiet. Studiet fremstår i sin innretning mot kultur, prosjekt og ledelse som et to-årig løp, med ett års opphold mellom fagene i første og andre år. Dette gir BA-graden i KPL en uklart profil utad, både for studenter og det fagmiljø de skal arbeide i. Utvalget har skaffet seg for lite innsikt i hvordan studentene har gjennomført spesialiseringsåret, og vil derfor ikke uttrykke sterke meninger om dette.

Spesialiseringsåret representerer allikevel et fordypende innslag som kan gi kandidatene fra studiet en faglig tyngde som de kan trenge for å ta ledende stillinger i kultur- og mediafeltet. Det bør arbeides for å finne måter å knytte spesialiseringsåret nærmere til studiets hovedemne, både faglig og pedagogisk.

Emnet prosjektledelse i tredje året har med sin ferdighetsorientering vært et helt nødvendig innslag i studiet, men har kommet for sent til at studentene kan nyttiggjøre seg de kunnskaper og ferdigheter de får der i sin praksis de to første årene. Fra 2007 er dette emnet flyttet frem til første år, noe som synes å være en forbedring. I den nye studieplanen bør noen av dets elementer, vurderes tatt opp igjen det tredje året, og da med mer teoretiske innslag, og med større fagkritisk distanse.

- å binde sammen studiets teoretiske deler med de praksisrettede på en måte som virker gjensidig forsterkende, og ikke oppfattes som isolerte størrelser, og uten at det teoretiske grunnlaget blir for spinkelt.

Det er en sterk tendens til at studentene mener at studiets praksisrettede deler er løst bedre enn de teoretiske, og at forbindelsen mellom de teoretiske og praktiske emner er for svak. Det gjelder både ferdighetsfagene og de mer kultur- og mediespesifikk fagene.

Den relativt svake bedømmelsen fra studentene av studiets teoretiske innslag synes å ha flere grunner. Studentene mener at gjestelæreres forelesninger ikke alltid synes å virke relevante i forhold til den teoretiske vinkling studiet har, eller til de ferdighetskrav det stiller. Her kan bedre informasjon til forelesere, og kanskje et større innslag av faste forelesere på bekostning av antallet, bedre på situasjonen. **Forslag:** Studiet bør vurdere å opprette en 2-er stilling (20 % stillinger på engasjementsbasis) på utvalgte kultur- og medieområder, for forelesere fra kultur- og mediefeltet som kombinerer høy akademisk kompetanse med feltinnsikt og god beherskelse av ferdighetsemner innenfor sine felt. Det kan stilles større krav til slike engasjerte medarbeidere, og de kan gi fagmiljøet ved HIL en bedre kontaktflate mot både praksisfeltet og det akademiske felt.

En annen grunn til den svake bedømmelsen kan ligge i den overveiende generelle utformingen læringsmålene har i studieplanen på sentrale fagområder, mer utpreget på de teoretiske områdene enn på ferdighetsfagene. Disse læringsmålene, hvis de ikke er fulgt opp med mer spesifiserte versjoner i den interne faglige styringen, virker lite egnet til å koordinere de allsidige undervisnings- og læringsformer, de mange gjesteforeleseres bidrag, forholdet mellom teori og praksisinnslagene i studiet, og studentenes eget arbeid med å konstruere en yrkesrelevant helhet på grunnlag av studiets mangfold av bestanddeler. **Utvalget vil anbefale** en mer detaljert og konkret fremstilling av læringsmålene.

En tredje grunn, som studentene påberoper seg, er utilstrekkelig veiledning i forbindelse med praksisinnslagene i studiet – både innenfor studieoppleggets rammer og såkalt ”utenomfaglige”. **Utvalget mener** at studiet bør etablere et veilednings- og rapporteringssystem som i større grad vektlegger forståelse av sammenheng mellom teori og praksis. En utfordring her er å finne veiledere som ikke bare behersker praksis, men som også kan sette den inn i studiets teoretiske rammeverk. Det er også nødvendig med en kvalitetssikring av praksisstedene. Dette krever en større grad av formalisering av praksis, med større krav til studentene om dokumentasjon og teoretisk reflekterende rapportering, til praksisstedene om veiledning og evaluering, og større krav til fagmiljøet ved KPL om veiledning både av studenter og praksissteder.

Et tiltak som **utvalget mener** bør vurderes, er om deltakelse i praksis, eventuelt også såkalt utenomfaglig praksis som ikke skjer i regi av eller på initiativ fra skolen, bør veie tyngre i studiets poengproduksjon. Slik KPL-studiet er innrettet ved HiL bør det være lettere

her enn ved andre læresteder med utdanninger rettet mot kulturfeltet. Evaluering og kreditering av praksis er et vanskelig problem i høyskolesystemet. For eksempel arbeider studentene hårdt med sitt Bachelorprosjekt, men det de får evaluert er ikke prosjektet, men bacherloroppgaven i forlengelsen av den. Utvalget mener at en todelt evaluering av BA-prosjektet bør kunne innføres – en karakter for prosjektet, en for bacheloroppgaven. Fylkeskultursjef og gjestelærer på KPL, Tone Kolaas, mente at studiet bør betegnes som et utøvende studium, ikke et skapende eller akademisk.¹⁶ **Utvalget foreslår** at HiL tar kontakt med andre læresteder som har de samme utfordringer, for å finne frem til felles kriterier og metoder for evaluering og kreditering av praksisinnslag i studier.

- å få studentene til å produsere en meningsfull sammenheng mellom studiets mange ulikeartede faglige elementer. Det er ikke lett å se slike sammenhenger under studiet, særlig i dets tidlige fase, og det kommer lett til å herske en viss usikkerhet i det enkelte studentkull om fagemners og arbeidskravs betydning for en helhet de ennå ikke har oversikt over.

Prosjektarbeid på kultur- og medieområdet består av en rekke ulike arbeidsoppgaver som skal koordineres i tid og sted for å skape ett enhetlig kulturprodukt som skal leveres til et publikum. Utdannelse i prosjektarbeid og -ledelse må nødvendigvis, som påpekt ovenfor, omfatte mange fag, både ferdighetsfag, kunnskapsfag og teoretiske fag. Siden alt ikke kan læres simultant, må noe læres før annet, og på et nivå som gir en basiskompetanse som er anvendelig i en krevende praksis. Dette er noe av grunnen til at studentene selv må bidra til å konstruere sin faglige identitet, og at det tar tid før de har forutsetninger for å se denne identitetens praktiske verdi. Det skaper åpenbart en viss utilfredshet under studiet, særlig i dets første fase. Det synes å være først når studentene har kommet ut i arbeid etter studiet, at denne konstruksjonsprosessen avsluttes. Slik må det kanskje være. Men det bør iverksettes tiltak som hjelper studentene i denne faglige identitetskonstruksjonen, og som skolen ikke kan gjøre for dem.

Et slik tiltak er å skape større nærhet mellom praksis og teoretiske fag tidlig i studiet, og mellom ferdighetsfag og kunnskapsfag, og formalisere denne nærheten. Den formalisering av studentenes deltakelse i bestemte institusjonaliserte prosjekter, som skal gjentas for hvert kull, og som skal gjennomføres fra 2007, i KPL-studiets første år, er et godt tiltak. Det

---

¹⁶ Se vedlegg 6.2, referat fokusgruppeintervjuer

utvidede lærerkollegiet i KPL bør selv ha en tilknytning til de prosjektene det gjelder, for å bedre sin veiledningskompetanse.

Et annet tiltak som **utvalget anbefaler** at man ser nærmere på, er å bygge opp en portefølje av case som kan inngå som faste innslag i studiet. Case er i dette tilfelle å forstå ikke som deltakelse i praksis, men som beskrivelser av virkelige prosjekter, der fremstillingen er tilpasset undervisningens pedagogiske behov, og da særlig for å knytte sammen både teori og praksis, og de ulike fagemner studiet består i. Et case kan være utgangspunkt for øvingsoppgaver, diskusjoner, seminarinnlegg, og endog eksamensoppgaver. Et case må ta utgangspunkt i en helhet, og plassere det enkelte fagelement tydelig i denne helheten, ikke minst ferdighetsfagene. Et case kan således være innrettet mot et spesialelemne i undervisningen, som strategisk tenkning, kulturpolitisk relevans, ledelsesproblemer, økonomisk styring, markedsføring, kulturanalytisk tilnærming etc. Caset bør bygge på virkeligheten, men fremstillingen være tilpasset studieformål. Noen av casene bør inngå i gjesteforeleseres felles referanseramme. Case er ikke et alternativ til deltakelse i praksis, men et nødvendig supplement.

- å få det andre studieåret, spesialiseringsåret, til å inngå som en integrert del av BA-løpet, og ikke som et faglig og pedagogisk isolert vedheng til et første og tredje år

Dette problemet fikk stor oppmerksomhet under fokusgruppeintervjuet med faglærere. Man er oppmerksom på at for studenter som orienterer seg mot film- og TV-feltet synes dette å ha vært enklest, fordi de har kunnet ta sitt spesialiseringsår ved samme avdeling. Et flertall av studentene har da valgt denne løsningen. Det er jo en styrke for film- og TV faget på skolen. Slik kunne KPL-faget gi inntrykk av å være en spesialisert utdanning for film- og TV-sektoren, noe studenter som ikke har tatt sikte på mediesektoren har uttalt seg ganske kritisk om. Store kulturområder synes ennå ikke dekket av studiet, som kunstformidling (billedkunst, kunsthåndverk, arkitektur, design), museer, litteratur og dans. Områder som festivaler, kulturhus eller kulturforvaltning synes heller ikke å ha vært åpnet som spesialiseringsområder.

Her burde utvalget ha sett nærmere på BA-oppgavene, men det har tiden ikke strukket til for.

For de studentene som begynner på det første året uten å ha med seg et allerede godkjent spesialiseringsår, men som tar det som del av et tre-årig løp ved HiL, vil **utvalget anbefale** at det etableres en formalisert kontaktflate med skolen under spesialiseringsåret. Det

for eksempel være i form av obligatoriske felles seminarer. Slike seminarer kan også gjøres obligatoriske for de fra samme kull som har gått direkte løs på det tredje året.

- å få til en god kommunikasjon mellom alle aktører i studiet – skolens egne ansatte, gjestelærere, studentene, faglige samarbeidspartnere, praksisplasser

Den kanskje største utfordringen for KPL-studiets ledelse ligger på det interne kommunikasjonsområdet. Studiet etablerer et uvanlig stort antall relasjoner mellom ulike typer aktører i og rundt studiet.

- lærere-studenter
- lærere-praksis (formelle praksisplasser, BA-prosjekter, utenomfaglig praksis)
- internt mellom lærere
- lærere-gjestelærere (og i noen grad også gjestelærere i mellom)
- læringsmål-studenter
- studenter-studenter
- studenter/lærere-tidligere studenter

På spørsmålene i utvalgets undersøkelse blant studentene som går på informasjon (spm. 6, 7, 9 og 12) svarer omtrent 1/5 av studentene at de har vært godt informert, en annen 1/5 til 1/4 at de har vært dårlig informert, og 2/4 til 3/5 at de har vært rimelig godt informert. Utvalget anser ikke dette som tilfredsstillende, og legger ansvaret for dette både på fagmiljøet og på studentene. **Utvalget mener** at lærerkollegiet og studentene i fellesskap bør finne frem til bedre rutiner for informasjon og for sikring av at informasjon er nådd frem.

En særlig utfordring for lærerkollegiet er å sikre at gjestelæreres bidrag oppfattes relevant for studentene. En presisering og konkretisering av læringsmål, som gjøres kjent for gjestelærere (og selvsagt for studenter) kan hjelpe dem til å planlegge og gjennomføre sine bidrag. I tillegg bør fagansvarlig lærer være tilstede under gjesteforlesninger, hele eller deler av forelesningen, særlig når nye gjesteforelesere blir introdusert. En evaluering av gjesteforelesere bør skje etter hvert besøk/forelesning, etter en mal som foreleseren er kjent med på forhånd.

- identitetsdannelse

”Studiets identitet er sprikende” uttalte Tone Kolaas, under fokusgruppeintervjuet med faglærere.¹⁷ Studentene preges av at KPL mangler tilknytning til sterke, identitetsskapende kulturmiljøer utenfor HiL. Hun har merket seg at studenter som allerede har en bakgrunn i et kulturfelt, eller får det i løpet av studiet, har større sikkerhet i forhold til det faglige mangfold i KPL-studiet. Derfor mener hun, er de studentene som har TV og film som spesialisering ”tydeligere og modigere og mer gruppetilknyttet” enn de andre. Dette er også det **inntrykk utvalget** har fått.

Under fokusgruppeintervjuet med lærere ble det også påpekt at den stillingsutvidelse som studiet nå har fått, vil styrke bredden i fagmiljøet, noe som også vil gjøre det lettere for studentene å finne sin identitet. Det vil også gi bredere kontaktflate utad, noe som også vil styrke studiets og dermed også studentenes identitet. **Utvalget er enig** i det.

Studenter, uansett fag, behøver en faglig identifiserbar kompetanse som de kan ta med seg ut i arbeidslivet. KPL-studiets sammensatte karakter skaper her spesielle utfordringer. For det første må studentene under studiet bli motivert av en forståelse av hvilke fremtidige yrkesroller de kan se frem til – en *studieidentitet*. Som ferdige kandidater må de kunne fremstille både for seg selv og for andre hvilke stillinger de kan søke og være kompetente til å fylle – *yrkesidentitet*. De må i tillegg vinne anerkjennelse i de respektive kulturfelt for sin spesielle kompetanse – en *kulturell identitet*. De må også bli funnet kompetente til å gå videre på masterutdanninger ved universitet og høyskoler – en *akademisk identitet*.

Utvalget mener skolen, sammen med tidligere studenter, har et særlig ansvar for å bygge opp disse identitetene. **Utvalget anbefaler** at det etableres en formalisert kontaktflate mellom tidligere studenter, nåværende studenter og skolens fagmiljø – altså det som gjerne kalles et alumniprogram – med det formål å styrke fagets identitetsbygging.

Utvalget har merket seg at en bevissthet om problemet med identitetskonstruksjon har medvirket til å innføre endringer av studieplaner fra høsten 2007, og anser det som meget positivt. Utvalget mener den nye studieplanen vil bidra til en sterkere identitetsdannelse, men at det også må andre tiltak til.

Utvalget anbefaler at spørsmålet om identitet får et sterkere fokus i de halv- eller helårslige undersøkelsene av studenttilfredshet blant studenter på KPL-studiets.

- skole eller studium?

---

¹⁷ Se vedlegg 6.2, referat fokusgruppeintervjuer

På fokusgruppeintervjuet med faglærere kom det opp problemstillinger som knyttet seg til balansen mellom KPL-studiet som et vanlig studium der svært mye av ansvaret for læringen ligger på den enkelte student, og en typisk skolemodell, der studenten ledes gjennom hele studiet, fra trinn til trinn, fra emne til emne, fra prosjekt til prosjekt.

Utvalget mener at mye tilsier at BA-studiets første og tredje år er ”skolepreget”, og at spesialiseringsåret gjerne kan være av mer ”akademisk” karakter. **Utvalget vil** imidlertid understreke at et viktig mål for studiet er å stimulere til kreativitet og selvstendighet, og at ”skolemodellen” ikke må være til hinder for det.

6.1.4 Studieplan og læringsmål

Utvalget har sett på de læringsmål som studieplanen setter opp (ikke spesialiseringsåret).¹⁸

Det er utvalgets vurdering at

- studieplanens emnebeskrivelser og læringsmål er meget generelt og lite innholdsspesifikt beskrevet, når det gjelder emner KPL har ansvar for
- fremstillingen av studieplanen (tolket fra utskrifter fra HILs hjemmesider) mangler påvisninger av sammenhenger mellom studiets emner, og begrunnelser for studiets progresjon
- det skilles ikke tydelig mellom typiske redskapsfag (hvordan-fag), og teoretiske fag (hvorfor-fag)
- redskapsfagene synes å ha få referanser til det kulturspesifikke i faget kulturprosjektledelse, altså til de kulturområder studentene tar sikte på å arbeide på. Utvalget har merket seg at dette er søkt endret ved omleggingen av studieplanen fra høsten 2007.

Utvalget anbefaler at det lages langt mer spesifikke læringsmål for det enkelte emne eller delemne enn tilfelle har vært, men uten at disse nødvendigvis inngår i studieplanene slik de er presentert i studiekatalogen.

---

¹⁸ Se vedlegg 8

Læringsmålene bør brukes blant annet for å gi retningslinjer for hva studentene skal arbeide med, sette opp pensum, velge læringsformer, gi mer presise oppdrag til gjestelærere, til å utforme eksamens- og andre evalueringsoppgaver, til studentevalueringer og andre tiltak innenfor skolens system for kvalitetssikring.

Som det ble påpekt i fokusgruppeintervjuet med lærergruppen, er et høyt detaljeringsnivå i studieplanen et problem dersom man vil endre dem, fordi studieplaner ikke kan endres uten etter lang tid og omfattende arbeid. Dette problemet må løses ved at man for hvert emne det er satt opp læringsmål for i studieplanen, utarbeidet en detaljert læringsplan som har gyldighet bare for det enkelte kull.

6.1.5 Spesialiseringsåret

I redegjørelsen foran ser utvalget på spesialiseringsåret som en utfordring for skolen å finne en bedre løsning på. Forbildet synes å ligge i KPL-studiets forhold til TV- og filmmiljøet. Der er det et fagmiljø som både er faglig sterkt, som har gjort Lillehammer til et faglig tyngdepunkt i TV- og filmproduksjon, som har nær kontakt med praksisområdet, og som har sterk politisk støtte både fra stat og fylkeskommune. Det er ikke overraskende at det er de studentene som har orientert seg mot TV- og filmområdet som synes å være mest fornøyd med studiet. Utvalget vil gi skolen ros for at den har skapt et eget BA løp for prosjektledelse i fjernsyn.

Utvalget mener at det bør arbeides for å skape tilsvarende konstellasjoner på flere andre områder, og vil peke på flere aktuelle områder:

Billedkunst

Skolen har allerede en kunsthistorisk seksjon som gir utdanning i kunsthistorie i form av et årsstudium. En av de nyansatte ved KPL-studiet har en solid praksis fra kunstfeltet (Johan Fredrik Urnes). Et av landets fremste kunstmuseer ligger i Lillehammer, og det er ikke langt til en av landets ledende kunsthaller – Kunstbanken i Hamar. Kunstnersenteret i Oppland har vist evne til fornyelse ved sin desentraliserte arbeidsform. Nansenskolen har i mange år hatt en sterk profil mot billedkunst.

Utvalget mener det ligger godt til rette for en egen spesialisering med basis i fagmiljøet i Lillehammer for studenter som vil kvalifisere seg som utstillingsprodusenter og andre kuratoroppgaver på kunstfeltet, og mener at dette bør utredes.

”Event-management” – ”gårdskulturisering”

Et stort og voksende område er kulturprosjekter på grenseland mellom næringsliv, reiseliv, kultur og landbruk. HiL har allerede en sterk reiselivsutdanning, med en BA i opplevelsesattraksjonsutvikling. Det lokale reiseliv er også godt utbygget og organisert. Det foregår i Gudbrandsdalen en sterk ”kulturering” av tradisjonelle gårdsmiljøer.

Litteratur

Skolen mangler et litteraturfaglig miljø, men Lillehammer har til gjengjeld en av landets viktigste litteraturfestivaler – Norsk Litteraturfestival, Sigrid Undset dagene og det har Bjerkebak. Et ”Litteraturens hus” er laget i Oslo – ideen vil trolig fenge, og Lillehammer bør ligge langt fremme i den utviklingen. Det bør vurderes om ikke skolen bør bygge opp et litteraturfaglig miljø. I så fall bør KPL-studiet kunne bli et ledd i arbeidet for å styrke det litterære miljø i Lillehammer, som en ”kappe” rundt Norsk Litteraturfestival.

Scenekunst

I forbindelsen med planene om et Teater Innlandet har KPL muligheten til å utvikle en spesialisering i takt med den regionale utviklingen på scenekunstheltet. Gudbrandsdalens sterke tradisjon for historiske spel burde også være et relevant grunnlag for en slik spesialisering.

Musikk

Med tanke på det planlagte Innlandsuniversitetet vil sterke musikkmiljøer på Lillehammer, Elverum, Gjøvik og Rena kunne trekkes inn.

Kulturhus/festivaler

Kulturvern

Tone Kolaas understreket under fokusgruppeintervjuet at slike områder kan bare bli en ressurs HiL kan utnytte om skolen samarbeider med fylkeskommunen og de politiske myndigheter, og at det må lages strategier for hvert av områdene.¹⁹ Dette synet **slutter utvalget** seg til.

Utvalget anbefaler at på dette område bør KPL-studiet invitere andre kulturutdanninger ved andre universitet og høgskoler til et samarbeid om slike

---

¹⁹ Se vedlegg 6.2

spesialiseringsår. For eksempel kan et kuratorstudium ved Høgskolen i Telemark tenkes anvendt som et spesialisierungsår ved KPL, og førsteåret ved KPL-studiet tenkes anvendt som et spesialisierungsår for kulturstudiet ved Høgskolen i Telemark. Da får man spesialisierungsår ved studier som har visse identitetstrekk felles, og møter studenter som man lettere møter igjen i arbeidslivet.

Enhver utvikling av nye spesialiseringer ved KPL og høgskolens rolle som motor i samarbeidsprosjekter med eksterne aktører, vil kreve ytterligere styrking av fagmiljøet.

Utvalget anser det som urealistisk å drive omfattende videreutvikling av faget innenfor de 2,2 stillingene som ligger der pr. i dag.

6.1.6 Praksis

Utvalget har gjennomført en undersøkelse blant praksissteder.²⁰ Selv om responsen på undersøkelsen ikke var overveldende, mener utvalget likevel at det går an å trekke noen forsiktige konklusjoner av resultater.²¹

Utvalget mener det er gledelig at praksisstedene kan bruke studentene i så vidt ansvarsfulle roller som undersøkelsen tyder på. Det finner også at praksisstedenes motivasjon – både å få løst oppgaver og få bidra i utdanningen – er til fordel for begge parter. Det har også merket seg at praksisstedene jevnt over er fornøyd med studentenes bidrag i forhold til den tid som er avsatt. **Utvalget mener** at praksisstedenes kjennskap til opplegget er tilfredsstillende, men at kontakten med HiL under praksisperioden har vært for dårlig.

Utvalget anbefaler bedre rutiner for informasjon til praksisstedene, og viser også til sine synspunkter på praksisorganisering under pkt 6.1.7 nedenfor. Det anbefaler også at det lages en katalog over praksisplasser studenter har hatt, med en kort evaluering av hvor vellykket hvert praksissted har vært, både for studenten og praksisstedet.

6.1.7 Praksisveiledning – faste praksisplasser

Studentene har vært meget kritiske til den veiledning som har vært gitt under prosjekter og i praksis, både til omfang og kvalitet. **Utvalget mener** at den nye løsningen for studiets første år i noen grad vil bøte på dette, med de faste innslagene av prosjekter som skal gå igjen fra det ene året til det andre.

Utvalget foreslår allikevel at skolen, i første omgang som en prøveordning, inngår avtaler med et mindre antall kulturinstitusjoner – mellom fem og ti - om å opprette

---

²⁰ Se vedlegg 2

²¹ Se vedlegg 5

praksis plass til en eller flere studenter, der oppfølging og veiledning av praktikanten må være en del av avtalen. Institusjonen må peke ut en praksisveileder, som skolen gir den nødvendige opplæring. Et slikt system krever trolig at praksisoppfølging og veiledning må ha en viktig plass i lærerkollegiets oppgaver. **Uvalget er kritisk til** den reduksjon i stillingsandelen for praksisveileder som er foretatt foran studieåret 2007-2008.

Utvalget mener at etablering av et system med faste praksisveiledere i kulturfeltet vil kunne bidra til å utvikle et system for evaluering av praksis, som er nødvendig om praksis skal kunne vektes inn i studiets karaktersetting.

6.1.8 Begrunnelser for endringer i studieplanen høsten 2007

Dette tema ble tatt opp i alle tre fokusgruppeintervjuer, og også et par ganger ellers i møter med representanter for administrasjon og faglærer. Utvalget har merket seg at studentgruppen var meget positiv til endringene, og mente at den var et svar på mye av den kritikk de hadde rettet mot det opplegget de selv hadde vært gjennom.

Utvalget mener at de begrunnelser som der og andre steder ble gitt for endringene i studieplanen er solid fundert, og har ingen alvorlige betenkeligheter med å si at de er relevante i forhold til de vurderinger som utvalget har gjort av den gjeldende studieplan.

Utvalget vil berømme skolen og fagmiljøet for deres evne til å fange opp kritiske signaler og til å gjennomføre relativt radikale endringer i planene, og tar det som tegn på evne til å ta store skritt til fordel for en kvalitetssikring av studiet. Det reduserer ikke utvalgets positive vurdering at også økonomiske forhold har spilt inn som begrunnelse. Utvalget har dog noen få betenkeligheter ved noen sider av endringene, som er tatt opp andre steder i denne rapporten.

6.2 Rammekvalitet

Rammekvalitet ”dreier seg om tekniske, fysiske, organisatoriske, forvaltningsmessige og velferdsmessige forhold”, om ”økonomiske muligheter og incentiver, og personalmessige forhold som rekruttering, arbeidsmiljø, kompetanseutvikling”²²

Utvalget mener det har underlag for å kunne si noe om

- 1) Stillingsrammer
- 2) Driftsøkonomiske rammer

---

²² www.hil.no/khb/kvalitetshaandbok/kvalitetsområder/rammekvalitet (26.10.07)

- 3) Kompetanse hos lærere og gjestelærere (delvis slik den er vurdert av studentene)
- 4) Lokaler (slik de er vurdert av studentene)
- 5) Tekniske forhold (ITK, slik de er vurdert av studentene)

6.2.1 Stillingsrammer

Oversikt over personalressurser i %-stilling slik utvalget har fått det presentert:

Navn	Akademisk grad	V2007	H2007	V2008	
Roel Puijk	Professor	100	? / 30-40	? / 30-40	
Tore Helseth	1.amanuensis	50 ²³	0	?	
Anders F. Rudolph	Høgskolelektor	50	20	20	
Jorid Vaagland	1.lektor		100	100	
Jan Fredrik Urnes	Høgskolelektor		100	100	
Hallfrid Velure	Høgskolelektor	60	60		

Utvalget mener at det fra starten har vært for få faste stillinger knyttet til studiet og fagmiljøet rundt KPL. Studielederen, professor Roel Puijk, har måtte bære for store byrder for å få det hele til å gå. Den halve stillingen (dersom den har vært så stor) for medievider og førsteamanuensis Tore Helseth, som vesentlig har undervist i kulturpolitikk, kunne ha vært vurdert brukt på et kompetanseområde som for studentene står mer sentralt, og med en innehaver med mer erfaring fra og kontakt med et av de kulturfeltene studiet utdanner til arbeid i. Samtidig har utvalget merket seg at studentene har vært godt fornøyd både med faget kulturpolitikk og med Helseths undervisning i faget.

Den halve stillingen som praksisveileder for Anders Fristad Rudolph har vært meget viktig for studentene. Det er allikevel uheldig at stillingen som praksisveileder er redusert til 20 %, mot før 50 %. Nedskjæringen rimer dårlig med at studentene ønsker en mer og bedre praksisveiledning.²⁴

Det store tilfanget av gjestelærere fra ulike fag- og praksisområder vurderes som meget positivt. Det har i noen grad kompensert for begrensningene i fagmiljøets faglige bredde.²⁵

6.2.2 Driftsøkonomiske rammer

²³ Ifølge studieleder for Film og Fjernsynsvitenskap Anne Lise With, er dette en overvurdering. Tore har tidligere hatt ca. 50%, men for våren 2007 antas det riktige å være 20-30%.

²⁴ Jf. pkt 6.1.7

²⁵ Jf. pkt 6.1.3

Utvalget har ikke gått langt inn i dette tema, men viktige aspekter av det kom frem i fokusgruppeintervjuet med administrasjonen.

En høyskoles økonomiske handlingsrom når det gjelder undervisning er i stor grad avhengig av hvordan studentene er kategorisert av Kunnskapsdepartementet, og hvordan kostnadene pr student er. Prinsippet er at jo mer studiet koster pr. student, jo høyere blir det beløp departementet yter til hver høyskole pr. student. Det konstateres at det er meget store ulikheter mellom studenter som sogner til TV og film, og andre studenter. KPL-studentene er klassifisert i laveste kategori, TV- og filmstudentene i høyeste. **Utvalget mener** at KPL-studiet på grunn av nærheten til praksis, til prosjekter og behovet for veiledning er, eller bør være, mer kostnadskrevenne enn vanlige undervisningsfag. Denne lave, og **etter utvalgets mening**, urimelig lave kategorisering av regulære KPL-studenter, bidrar til å gjøre de økonomiske rammene snevrere enn de burde være. Utvalget ser at KPL-studentene trenger omfattende veiledning i og tilgang til praksis, noe som gjør at studiet ikke kan finansiere de ekstra kostnader ved å øke opptaket for derved å øke sin poengproduksjon. **Utvalget mener** at HiL bør søke om å oppgradert KPL-studentene til en høyere kategori. Det er uheldig at den ulike kategoriseringen av studenten på TVF gir et aristokrati og et proletariat av studenter.

Utvalget registrerer som positivt at det har vært budsjettmessig rom for et betydelig omfang av gjestelærere. Det ser heller ikke ut til at det har vært sterke økonomiske begrensninger for reiser og annen faglig oppdatering for de ansatte.

Utvalget mener det kunne vært heldig om studiet hadde hatt et større budsjett for mindre prosjekter som studentene gjennomførte, og som inngikk som en fast del av studiet.

Det budsjett- og regnskapsmateriale som utvalget har hatt adgang til, vitner **etter utvalgets vurdering** ikke om et system for økonomistyring som er særlig hensiktsmessig, og er langt fra å være et system som man kan styre prosjekter etter. Dette skyldes trolig overordnede økonomisystemer som den enkelte regnskapsenhet ikke er ansvarlig for.

6.2.3 Kompetanse hos lærere

Utvalget mener at studiet ved starten burde hatt et noe bredere fagmiljø, som kunne ivareta flere av de sentrale faglige emner på studieplanen, og gitt det en bredere kontaktflate til kulturfeltene. Det bør være et mål at alle fast ansatte også må kunne veilede i prosjektledelse på et kulturfelt som er aktuelt for studentene. Den stillingsendring som er skjedd fra og med studieåret 2007/2008 er et skritt i riktig retning når det gjelder faglig bredde i miljøet rundt KPL-studiet. Den har gitt større bredde både i lærerstabens faglige bakgrunn og erfaringsfelt. Riktig nok er det akademiske nivået i studiets direkte tilknyttede stillinger redusert, fra

professor/1. amanuensis, til 1. lektor og lektor. Utvalget mener at det kompenseres ved at miljøet nå har bredere bakgrunn. På grunn av den usikkerhet som hersker om Puijk og Helseths forpliktelser overfor studiet i tiden fremover, tar utvalget et visst forbehold i disse vurderingene.

Den faste lærerstaben har bestått av en professor og en førstemanuensis. Det faglige nivået er vitenskapelig sett meget tilfredsstillende. Professoren er sosialantropolog, førsteamanuensis er medieviter. Professorens primære kompetanseområde er TV-mediet – han er medieforsker. Medieviteren er i første rekke forsker på film og kulturpolitikk. Ingen av dem har erfaring fra praksisfeltet. Dette har vært en svakhet ved deres faglige profil.

Denne svakheten reflekteres i studentenes syn på fagmiljøets kompetanse (spm. 25-28). Studentene anser fagmiljøets tilpasning til undervisning og veiledning som relativt lite tilfredsstillende. Det er trolig tilgangen til praksisveiledning studentene har vurdert mest negativt. Studentene har respekt for lærernes vitenskapelige toppkompetanse, mens vurderingen av fagmiljøets erfaringer fra praksisfeltet var mindre positiv.

Utvalget har ikke gått inn på kompetansen hos de som er ansatt fra studieåret 2007/2008, men registrerer at den er bredere enn før.

Oversikten over forelesere i kulturelle emner de senere årene, der de fleste er gjestelærere, er imponerende både i antall, bredde og kompetanse. Det er brukt både eksterne forelesere, og forelesere fra Høgskolen selv. Med en personalsammensetning som studiet har fått fra høsten 2007 vil breddebehovet i større grad kunne ivaretas av eget fagmiljø, under den forutsetning at Puijk og Helseth fortsatt er knyttet til fagmiljøet på en forpliktende måte. Den vide bruken av et variert utbud av gjestelærere anses som en styrke ved studiet.

6.2.4 Lokaler

Utvalget har ikke foretatt en egen vurdering av lokalene, men har ikke unnlatt å registrere at høyskoleanlegget som helhet gir et meget fordelaktig inntrykk, både estetisk og bruksmessig. De rom det selv har brukt virker meget funksjonelle.

Studentene er meget godt fornøyd med lokalene (spm. 33).

6.2.5 Tekniske forhold

Heller ikke på dette område har utvalget foretatt noen selvstendig vurdering. Studentene ga en positiv vurdering av tekniske og administrative tjenester (spm. 29), og til IKT (spm. 30).

6.3 Inntakskvalitet

Med inntakskvalitet forstås rekrutteringsevne og studentenes forutsetninger, og prosedyrer i forbindelse med søknad, opptak og studiestart.²⁶

6.3.1 Rekrutteringsevne

Søknadstallene har vært imponerende, i 2005 og 2006 omtrent 175-180 søkere til 25-30 plasser. I 2007 økte det samlede søkertall til Ba KPL (93), BA i TV prosjektledelse (88), og årsstudium (243) til ca 420 for til sammen 48 plasser. Den nye studieplanen, med egen årsenhet og egen BA for prosjektledelse for fjernsyn, ser ut til å ha vært vellykket, og har økt studieområdets rekrutteringsevne.

I intervjuet med studentgruppen (som bare besto av kvinner), ble det fremhevet at den ”myke” betegnelsen ”kultur” i studiets navn trakk til seg mange kvinner. Det viste seg for mange å være misvisende, idet det viste seg at studiet ble sterkt preget av ”hårde” fag som ledelse, økonomi, administrasjon og TV-teknikk. **Utvalget mener**, som studentene, at den nye profilen vil rette på dette. Utvalget er imidlertid litt bekymret over at KPL-studiet rettet mot kultur fortrinnsvis skal bli søkt av kvinner, og ønsker at skolen ser på tiltak som kan trekke til seg flere menn.

6.3.2 Søknads- og opptaksprosedyre

Utvalget mener at kravet om å sende inn en fyldig CV, og et essay om søkeren og begrunnelse for å søke studiet, virker meget bra, og ser altså ikke ut til å hindre rekruttering av søkere. Dette gir et godt grunnlag for neste skritt, som er å velge ut søkere til intervju. Det at tidligere studenter eller studenter på tredjeåret er med på intervjuene anses også som en kvalitet. Utvalget har allikevel merket seg at denne grundige søknads- og opptaksprosedyre ikke har forhindret at førsteårsstudenter savner klarhet over studiets mål.

For det nye årsstudiet er det vanlig opptaksprosedyre.

6.3.3 Studiestart

Studentene har satt pris på at de allerede i første studieuke kastes ut i konkret prosjektarbeid og har deltatt i seminarvirksomhet. Det ser imidlertid ut til at den gode starten ikke er fulgt godt nok opp til å forhindre at førsteåret allikevel blir preget av et inntrykk av uvisshet om hvor og hva studiet fører til.

---

²⁶ www.hil.no/khb/kvalitetsshaandbok/kvalitetsorader/inntakskvalitet (26.10.07)

6.4 Undervisningskvalitet

Undervisningskvalitet refererer til tilrettelegging av studentenes læringsarbeid. Høgskolens kvalitetssystem vektlegger ”personalets pedagogiske og faglige kompetanse” i tilrettelegging av ”undervisning, veiledning og evaluering”, men nevner, uten å spesifisere, ”andre pedagogiske tiltak og opplegg”.²⁷

Utvalget har i sitt arbeid gitt høy prioritet til en undersøkelse av studentenes syn på undervisningskvaliteten.²⁸ Resultatene av utvalgets spørreundersøkelse til studentene er brukt på flere steder i utvalgets rapport. **Utvalget sammenfatter** resultatene av undersøkelsen slik:

Utvalget mener at undersøkelsen viser at studentene jevnt over har en svakere vurdering av studiet enn det utvalget mener er tilfredsstillende. Det vil allikevel peke på at studentene gjennom fokusgruppeintervjuet også viste stor tilfredshet med det å være student ved KPL, og at de i det store og hele hadde det bra. Det har også, som påpekt, registrert en økende studenttilfredshet etter som studentene nærmer seg slutten av studiet. **Utvalget mener** også at det i denne undersøkelsen fremkommer evalueringer på noen områder som skolens eget kvalitetssystem ikke har fanget godt nok opp.

Spørreundersøkelsen blant studentene peker ut noen tydelige tendenser i deres evaluering av studiet:

6.4.1 Teori og praksis

- Studentene verdsetter den praktisk rettede delen av studiet høyere enn den teoretiske. Det gjør de ut fra både det at det er praksis de er mest interessert i, og det at de mener at praksisdelen av studiet er bedre ivaretatt enn den teoretiske.

Utvalget mener at studentene bør motiveres til å ta den teoretiske delen av studiet like alvorlig som den praktiske, og at skolen bør gjøre mer for å skape større forståelse for betydningen av at praksis er teoribasert.

Utvalget mener også at den teoretiske delen av studiet må gjennomgås med sikte på en bedre faglig og pedagogisk tilrettelegging.

- Studentene mener det er for dårlig forbindelse mellom de teoretiske fagene og praksis/prosjekter, både i det faglige innhold, i det pedagogiske opplegg, og i faglærernes kompetanse.

---

²⁷ www.hil.no/khb/kvalitetshaandbok/kvalitetsomrader/undervisningskvalitet (26.10.07)

²⁸ Se vedlegg 1-5

Utvalget mener at det må legges større vekt på at studiets faglige innhold, særlig lærebøker og annet undervisningsmaterieell, er relevant i forhold til studiets praktiske innretning, og de praksisområder som studiet er knyttet til. Det ser at den nye studieplanen legger bedre til rette for dette, men at det kreves særlig nøye oppfølging, særlig for redskapsfagene.

Utvalget mener også at det pedagogiske opplegget for undervisningen bør sikre en bedre forbindelse mellom teori og praksis. Det ser at den nye studieplanen lettere vil imøtekomme dette, særlig for førsteåret.

Utvalget mener at det ved rekrutterings- og kvalifiseringstiltak bør gjøres enda mer for at den faste lærerstaben har tilstrekkelig erfaring fra og tilknytning til praksisfeltene.

Utvalget mener at det nye opplegget for prosjektdeltakelse i førsteåret vil kunne imøtekomme en del av studentenes ønsker om bedre forbindelse mellom teori og praksis, men at det stiller krav til en systematisk oppfølging fra den faste lærerstaben.

Utvalget mener at innføringen fra høsten 2007 med 4 standardiserte, obligatoriske prosjekter for førsteårs studenter er en heldig løsning, som vil bidra til bedre læringssituasjoner for studentene på flere måter. **Utvalget vil** særlig vektlegge betydningen av at disse prosjektene blir gjort teoretisk relevante, blant annet ved at de brukes som case i forelesninger og seminarer.

- Studentene ønsker bedre veiledning i praksis og prosjektarbeid, også i såkalt ”utenomfaglig” prosjekter.

Utvalget mener at studentenes behov for veiledning bør imøtekommes i større grad enn hittil. (sommeren 2007), blant annet ved at veiledningsoppgaver bør gis en større plass på lærernes individuelle arbeidsplaner.

Utvalget mener at det er bekymringsfullt at det er avsatt mindre øremerkede ressurser til veiledning fra studieåret 2007/2008.

6.4.2 Læringsformer

- Det er en tydelig preferanse av seminarer, workshop og prosjektdeltakelse fremfor forelesninger. Det er særlig prosjektdeltakelse som fremheves som positivt som læringsform, men også enkelte seminarer fremheves som vellykkede. Samtidig rapporteres det om at mange ikke deltar i seminarer og workshop, og det er åpenbart manglende innsikt i hva disse læringsformene betyr.

Utvalget mener at læringsformer som seminarer og workshop bør få en større plass, at de bør være obligatoriske, og at de kan bidra til å bedre opplevelsen av sammenheng mellom teori og praksis.

Utvalget mener også at undervisningen i teorifag bør forbedres både når det gjelder faglig innhold og pedagogisk form. Lærerstaben bør utvikle større kompetanse i undervisning med seminarer og workshop som læringsform.

6.4.3 Kommunikasjon

- Undersøkelsen viser en stor grad av usikkerhet om studiets læringsmål, noe som trolig gir seg utslag i at førsteårsstudentene synes å ha en mistillit til studiet.

Utvalget mener at fagmiljøet bør legge større vekt på kommunikasjon med studentene, både skriftlig og muntlig, og kollektivt og individuelt. Særlig bør førsteårskullet følges tettere opp.

Utvalget mener også at det må skapes større klarhet og forutsigbarhet for studentene, i studieplaner, læringsplaner og -former, og evalueringsformer.

- Mange studenter ønsker bedre samarbeid om studiet, mellom studenter og skolen.

Utvalget mener at det bør legges opp til at studentene får større innflytelse på utformingen av studieplaner og semesterplaner, og på bruken av læringsformer som seminarer og workshop, og at dette bygges inn som et ledd i skolens system for kvalitetssikring, blant annet med hyppigere evalueringer.

6.4.4 Spesialisering – 2. året

- Undersøkelsen viser at det er misnøye med tilbudet om spesialiseringsår i 2. året, og ikke bare blant de som ikke velger TV/film.²⁹

Utvalget mener at skolen bør gjøre tiltak overfor 2. året som gjør at det i større grad binder sammen første og tredje året, og skaper en bedre "kullfølelse" blant studenter som har begynt sammen. Det bør undersøkes om det finnes faglige muligheter til å gjøre spesialiseringsår utenfor HiL mer "prosjektrelevante". Kan det etableres et forum på Fronter som 2. års

---

²⁹ Se pkt

studentene kan bruke til å holde kontakt med hverandre på? Å finne frem til spesialiseringsområder som har nær kontakt med skolen og Lillehammer er ett slik tiltak, som imidlertid også har andre viktige formål.³⁰

6.4.5 Ferdighetsfag – økonomistyring, markedsføring

- Undersøkelsen viste misnøye med manglende relevans til studiet i undervisningen i de fag som ble levert inn av avdeling for reiseliv, fag som utvalget har valgt å kalle ferdighetsfag eller redskapsfag. Fra 2007 skal KPL-faget selv ivareta ansvaret for undervisningen i disse fagene, noe det ifølge studieleder må hente inn ekstern kompetanse for.

Utvalget mener at det ikke nødvendigvis er en styrking av disse fagene at KPL-faget selv overtar ansvaret for undervisningen, når det allikevel må hente inn eksterne lærekrefter. Det er nødvendig at studentenes ønske om sterkere faglig relevans for disse fagene imøtekommes.

6.5 Resultatkvalitet

Resultatkvalitet er knyttet til studentenes prestasjoner i studiet, læringsutbytte sett i forhold til studieplanens målsetting, studieprogresjon, samt kandidatens suksess i yrkeslivet.³¹

6.5.1 Studentenes prestasjoner i studiet

Utvalget har ikke annet grunnlag å vurdere studentens prestasjoner på, enn de karakterer som er gitt.³² Karakterene b og c gis til mellom 66 og 74 % av studentene i årene 2004-2007, med meget få på a, d og f. **Utvalget anser** dette som tilfredsstillende.

6.5.2 Læringsutbytte

Utvalgets studentundersøkelse viser at de ferdige kandidatene jevnt over er meget fornøyd med sitt studium, og at det har hatt en positiv effekt både på prosessen med å finne seg en jobb, og det arbeidet de utfører. **Utvalget anser** læringsutbyttet som tilfredsstillende.

6.5.3 Studieprogresjon

Utvalgets underlag for å vurdere studieprogresjonen er statistikken over "Gjennomføring i henhold til avtalt utdanningsplan" fra NSD for årene 2004, 2005 og 2006. Den viser

---

³⁰ Se også pkt 6.1.5

³¹ www.hil.no/khb/kvalitetshaandbok/kvalitetsområder/resultatkvalitet (26.10.07)

³² NSD for 2004, 2005, 2006 og 2007

gjennomføringsprosjenter for samme år 93,4, 73,6 og 86,9. Gjennomføringsprosenten for 2005 var lav, og utvalget kjenner ikke til spesielle forhold rundt dette. **Utvalget** har ikke sett andre forhold som sier at studieprogresjonen er bekymringsfull.

6.5.4 Suksess i yrkeslivet

Utvalget har svakt grunnlag for å kunne uttale seg om suksess i yrkeslivet. **Utvalget tolker** imidlertid de ferdige studentenes positive tilbakemeldinger, praksisstedenes tilfredshet, og studentenes eget store engasjement i praksis under studietiden, som signaliserer om at KPL-studiet vil kunne gi suksess i arbeidslivet.

6.6 Faglig relevans

Det er mindre klart for utvalget hva oppdragsgiveren har ment med faglig relevans. Utvalget har valgt å tolke det som fagprofilen i den kompetansen lærerkreftene har, i forhold til studiets fagprofil, og tilsvarende for læremidler, særlig pensum. Det er vel også nærliggende å se på den faglige relevansen praksis har. Ikke på noen av disse områdene har utvalget innhentet særlig grundig bakgrunnsinformasjon, slik at dets vurderinger her fremføres og bør leses med noe forbehold.

6.6.1 Lærerkreftenes faglige relevans

En nærmere gjennomgang av læreres og timelæreres kompetanse ut over det som kan leses ut fra deres bakgrunn og det kjennskap utvalgets medlemmer har til dem, er ikke gjennomført. Basert på slike observasjoner, er det **utvalgets inntrykk** at kompetansen i undervisningskreftene er faglig relevante.

Det er imidlertid **utvalgets oppfatning**, som også synes å være fagmiljøets egen, at fagprofilen hos de fast ansatte har vært for smal i forhold til den store bredden i studiets faginnhold. **Utvalget ser** at den vil forbedre seg etter nyansettelser fra høsten 2007, og med reorganisering av studiet. På to områder ser imidlertid utvalget muligheter for at den faglige relevans kan bli svekket: når det gjelder de redskapsfagene som overtas fra reiseliv, og veiledning. **Utvalget regner med** at denne problemstillingen vil bli fulgt opp av studiets ledelse.³³

---

³³ Se også pkt 6.2.3

6.6.2 Læremidlenes relevans

Studentene har åpenbart hatt problemer med å se relevansen for studiets teoretiske deler i forhold til det syn de har på deres fremtidige rolle som prosjektledere. Det gjelder nok ikke bare læremidlene i de typiske ferdighetsfagene som er levert inn fra reiseliv, der referansene var reiselivsorientert.

Tone Kolaas' karakteristikk av studiet som et "anvendt studium" kaster lys over det tvisyn som kanskje må anvendes på læremidlene. Det er vanskelig å vurdere om studentenes problemer skyldes for svak relevans av læremidlene, eller om det følger av studiets tverrfaglige og anvendte karakter. Det kan heller ikke for en så liten fast faglig stab med ansvar for studieplaner, læreplaner og pensum, ha vært lett å skulle ha god nok kjennskap til et så bredt spekter av læremidler. Utvalget har begrensede forutsetninger for å bedømme det faglige nivå og den faglige relevans av pensumtekster, men på det grunnlag det har, **anser utvalget** det som både faglig lødig og oppdatert.

Det å skulle la pensum spenne over problemstillinger fra film og medier, via kulturpolitikk, ledelse og prosjekt, til kunst og kulturvern har nok vært problematisk. I og med den sterkere "linjedelingen" fra høsten 2007, og det mer generaliserte førsteårsstudiet, **mener utvalget** at problemet med læremidlenes relevans vil bli mindre. Men studiet/studiene er og blir tverrfaglige, og de vil ha den anvendte karakter som Kolaas har pekt på, slik at læremidlenes relevans vil alltid være en utfordring, både for de som velger det ut, og for studentene.

6.6.3 Praksis' relevans

Det heter i NOKUTs forskrifter om standarder og kriterier for akkreditering av 25.1.06, § 2-1 (1) 9: "Opplegg for og gjennomføring av eventuell praksis skal være relatert til målene for studiet, den øvrige undervisningen, og den kompetanse kandidatene skal ha ved gjennomført studium".

Utvalget mener å ha konstatert at det er en ganske stor tilfredshet i studentmassen med den relasjon praksis har både til målene for studiet, og til den kompetanse studentene skal ha. **Utvalget mener** imidlertid også at det i relasjon til den øvrige undervisningen har hersket en viss misnøye med opplegget for praksis, som den nye studieplanen ser ut til å kunne komme noe i møte. **Utvalget anbefaler** at denne relasjonen vises fortsatt oppmerksomhet, og at man i det interne evalueringsarbeid søker å fange opp studentenes syn på hvordan den fungerer, og hvordan man kan få den til å fungere bedre.

Utvalget viser også til de problemer som er påpekt når det gjelder forholdet mellom teori og praksis, og anmoder fagmiljøet å være mer bevisst på dette blant annet når det gjelder veiledning.

6.7 Samfunnsrelevans

Det heter i studieplanen for KPL for 2007-2010 at ”Stadig flere kulturaktiviteter blir organisert som prosjekter”, og at ”studiet er skreddersydd for deg som ønsker en kompetanse som gjør deg i stand til å utvikle og gjennomføre kreative prosjekter, og som ønsker å jobbe i kultursektoren”. Tilsvarende formuleringer har også vært brukt for tidligere kull. I disse formuleringene ligger det en påstand om samfunnsrelevans.

Utvalget mener at det er god dekning for en påstand om at BA KPL, slik det nå er blitt, er et relevant studium for kulturfeltet, og at det trolig også er det for TV-feltet, som det i stor grad også har vært før. **Uvalget vil rose** skolen både for det initiativ som ble tatt med opptak av det første kullet i 2003, og for at den etter relativt få år, allerede i 2007, gjennomfører en studierevisjon og en nyorganisering av prosjektlederutdanningen. **Utvalget vil imidlertid påpeke** at det fortsatt er en del ugjort når det gjelder samfunnsrelevans, og peker blant annet på utfordringene som er knyttet til komplekset teori/praksis, identitetsdannelse, og statusen for spesialiseringsåret, og viser i den forbindelse til andre deler av sin rapport.

Det er imidlertid **utvalgets inntrykk** at relevansen for kulturfeltet (utenom TV og film) har vært mindre tydelig før, og at det også har vært studentenes inntrykk.

6.8 Kvalitetssikring

Høgskolen har et godt utbygd system for kvalitetssikring (KSHIL), publisert som en Kvalitetshåndbok (KHB) som utvalget har gjort seg kjent med.³⁴ Det har også gjort seg kjent med en beskrivelse av systemet for ”Intern evaluering av studieprogrammet ved TVF”, utført av dekan Jens Uwe Korten for studierektør Iben Kardel 10.4.07.³⁵

Utvalget er seg bevisst at dets opprettelse er en del av dette systemet. Derfor har det funnet det riktig å utvide sitt mandat til også å se på arbeidet med kvalitetssikring av KPL-studiet innenfor rammen av KSHIL.

Det er **utvalgets generelle inntrykk** av KSHIL at det er meget omfattende, og kanskje så omfattende at det grenser til det urealistiske å forvente at alle elementer i det blir fulgt like

---

³⁴ Se vedlegg 7

³⁵ Se pkt 4.3

godt opp til enhver tid, og at alt er dokumenterbart. Det vil derfor ha forståelse for om det i sitt arbeid med evaluering av KPL-studiet finner at ikke alle elementer i KS-systemet er gjennomført, og at ikke alt arbeid med KS lar seg dokumentere selv om det er gjennomført. **Utvalget har** merket seg en av hovedkonklusjonene i ”Årsrapport for kvalitetsarbeidet ved Høgskolen i Lillehammer 2006-2007”: ”Kort sagt synes kvalitetssystemet per i dag for omfattende”. **Utvalget sier** seg helt enig i en annen av hovedkonklusjonene: ”... større grad av studentinvolvering i kvalitetsarbeidet (må) være en helt sentral målsetting”.

Utvalget har undersøkt om de evalueringer og andre kvalitetsrapporter foreligger som KS stiller krav om. **Utvalget finner** her noen svakheter og mangler, selv i forhold til de mer lempelige krav som det finner det rimelig å anvende.

6.8.1 Kvalitetssikringssystemet

Utvalget mener det er ønskelig at KS, anvendt på KPL, organiseres slik at det behandler KPL som en helhet – ett studieløp fra første til siste semester, inklusive de elementer som har å gjøre med inntakskvalitet, som går forut, og de elementer som har å gjøre med resultat-kvalitet, som kommer etter studiet, og behandler studentene som å være i en utviklingsprosess – fra de søker og tas opp, gjennom studiet, og til de er i arbeid.

Utvalget mener at det er vanskelig å få øye på en slik helhetstenking i KHB. Det er derfor ikke mulig å forvente, selv om det er grunn til å ønske, at det kvalitetssikringsarbeid som er utført rundt KPL, var preget av en slik helhetstenkning. **Utvalget berømmer** skolen for den store tilgjengelighet KS er gitt på skolens nettside.

6.8.2 Emner som ikke kvalitetssikres av KPL-faget

Allikevel **mener utvalget** at det kvalitetsarbeid som er utført rundt KPL i for liten grad har utnyttet de muligheter som ligger for større sammenheng og kontinuitet.

Eksempler på det er at studielederen for KPL ikke har tatt ansvar for evaluering av emner som gis av andre avdelinger, men ”regner med at disse har sine egne evalueringssopplegg”.³⁶ Det blir riktignok ”snakket om hvordan disse emnene fungerer” med studielederen for disse andre emnene (reiselivsstudiet). Andre eksempler som fremheves i samme dokument er at den individuelle praksisperioden i annet år, som bare blir behandlet i et ”praksisdiskusjonsseminar”, og at opplegget for bacheloroppgaven ikke har vært evaluert. Det har heller ikke vært gjennomført en samlet evaluering etter studieslutt 3. året. Evalueringen av

---

³⁶ Jf. pkt 4.3

spesialiseringsåret er ikke nevnt her, men den ligger jo også utenfor KPL-studiets ansvar for kvalitetssikring.

6.8.3 ”Huller” i evalueringen

Da utvalget, med utgangspunkt i kravene i KHB, forsøkte å søke informasjon i alle de underveisevalueringer, førstesemesterevalueringer, emneevalueringer, sluttevalueringer, egenevalueringer, eksterne evalueringer av vurderingsordninger fra tilsynssensorer, årlige egenevalueringer, halvårlige rapporter til dekan, studenttilfredshetsundersøkelser, årsrapporter om studiekvalitet, og referater fra studieutvalgsmøter som skal foreligge, fant det dels at noe av dette ikke var satt i verk (som å bruke tilsynssensorer), men særlig at det ofte manglet slike dokumenter for noen år, semestre eller for noen emner. **Utvalget savner** et system for evaluering av gjestelærere.

Som nevnt har **utvalget forståelse for** at ikke alt dette er gjennomført til enhver tid. Noe av årsaken er at ikke alle elementer i KS er kommet på plass. Men **utvalget mener** allikevel at en bedre oppfølging ville ha vært gunstig, og at man da kanskje kunne ha oppdaget og tidligere tatt hensyn til noe av det som for eksempel er fremkommet i utvalgets egen studentundersøkelse.

6.8.4 Evalueringsskjemaer

Utvalget har sett på de skjemaer som brukes der studenter skal evaluere emner, såkalte ”maler”. **Utvalget mener** at de med fordel kunne gjennomgå kritisk, ikke minst med tanke på å gjøre dem mer relevante for KPL-studiet.

6.8.5 Studentenes medvirkning

Utvalget mener at det også hviler et ansvar på den enkelte student og studentenes fellesorganer og tillitsvalgte å delta aktivt i evaluerings- og kvalitetsarbeidet.

Utvalget mener at studentenes medvirkning til og deltakelse i emneevalueringer og andre deler av kvalitetsarbeidet kunne vært bedre organisert fra studentenes side, og hatt større oppslutning.